

odsev odseva

Čemu naj
damo prednost?

Preganjamo
počitniški dolgčas

Folklorni festival
navdušil

Košarkarski
maraton Zele

Prevoz tovora in oseb

Miklavcova 39
1230 Trzin
Tel./fax 01/504 13 51
E-mail 061/926 1 70

Avtopevozišče
Zabavko Režen s.p.

E-mail: prevoz@rezen.si

Čistilni servis

Depala vas d.o.o.

Depala vas 5, Domžale

Tel.: 01/ 72 41 657, 041/ 695 339, 01/ 72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi perilo • vse vrste preprog • vse vrste zaves (tudi lamelne zaves) • tapisone in tople pade ter marmor
Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih. Čistilni servis imamo v Depali vasi tik ob cesti z velikim parkiriščem.
Odprto imamo vsak dan od 8h do 19h, ob sobotah od 9h do 13h.

Čistilni servis

CITROËN
TRZIN

PRODAJA NOVIH VOZIL
STARO ZA NOVO
SERVIS
VULKANIZERSKE STORITVE
OPTIKA
ALARMI

AVTOMARKE T

**IZJEMNO UGODNA PONUDBA
VOZIL IZ ZALOGE!**

**C3 in C3 PLURIEL vsi s KLIMO!
C3 SX 1.4i že od 2.390.000 SIT
C3 PLURIEL že od 2.853.000 SIT**

"NE BODITE MED TISTIMI, KI OSTANEJO BREZ"

AVTOMARKE T d.o.o., prodajno servisni center, Blatnica 5, 1236 TRZIN, Tel. 01 562-33-00 • Prodaja vozil 01 562-34-50 in 562-34-55 • Fax 01 562-21-63

PEČENI IHANSKI ODOJKI
01 721 77 10

Svinjsko meso - tako dobro, tako zdravo!

Ali ste vedeli;

- da pusta svinjina vsebuje celo manj holesterola kot puranje meso,
- da svinjsko meso med vsemi vrstami mesa vsebuje najmanj nezaželenih maščob,
- da je svinjsko meso še pred 30 leti vsebovalo 30-40% maščobe, danes samo še 2-5%,
- da se Slovenci s porabo mesa 85kg na prebivalca letno nahajamo na spodnji ravni napram ostalim državam EU in naša življenjska doba je v povprečju krajša,
- da Danci zaužijejo znatne količine mesa (prek 200kg na osebo letno) in v povprečju živijo dlje kot Slovenci,
- da z uživanjem svinjskega mesa lahko celo hujšate.

A JE TO...

A je to sploh kakšno poletje? Vsakih nekaj dni dež! A so to sploh počitnice? Trzin na vseh koncih razkopavajo, občina pripravljajo zbere občanov, napisati moramo časopis ...

Ampak poletje vseeno je! Sonce takrat, ko ga ne zakrivajo oblaki, kar močno pripeka. Takoj te obda zadušljiva vročina, da se ti ne ljubi premikati in samo sanjaš o senci in osvežitelnih pijačah. Počitnice so tu! Otroci ne hodijo v šolo. Ko kličem prijatelje, znance in sploh lju-

dí, ki bi jih potreboval, ugotavljam, da so kje na močju ali se potikajo kje izven Trzina. Česar se hočem lotiti, pa bi za to potreboval druge ljudi, mi skoraj ne uspe, saj ni »nikogar nikjer«. Da so počitnice tu, je potrdila tudi slaba udeležba na zboru občanov, pa čeprav je šlo za zelo resne zadeve. G. župan je sicer omenil, da ve, da čas za zborovanje ni najbolj primeren, in nam je v isti sapi zatrdil, da bo obravnava strategije razvoja občine v naslednjih petih letih še obsežna in da bodo

o tem govorili na najrazličnejših ravneh, a vseeno se človek ne more izogniti vtisu, da ni šlo zgolj za nerodnost pri izbiri časa za javno zborovanje o tako pomembnih vprašanjih, kot je pogovor o prihodnjih nalogah za izboljšanje življenjskih razmer v našem kraju.

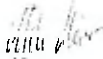
Res, da sta bila maj in vsaj prva polovica junija v naši občini natrpana z najrazličnejšimi prireditvami in dogajanjem, vseeno pa bi se med tednom dalo tudi v tistem času pripraviti zborovanje, na katerem bi zgolj zbirali in beležili želje, ideje in poglede občanov na prihodnje usmeritve pri razvoju občine. Če bi bilo takšno zborovanje sklicano pred 24. junijem in če bi bilo prej napovedano tudi v Odsevu, bi bila udeležba na njem precej boljša, kot je bila. Mogoče bi na takem zborovanju slišali tudi kakšne opazke, pripombe, ki ne bi bile prijetne za ušesa občinskega vodstva, vendar bi moralo biti v interesu vseh, še zlasti pa demokracije v občini, da se slišijo razmišljanja kar najširšega kroga občanov.

Priznam, da so javna zborovanja kočljiva zadeva. V množici se človek obnaša drugače kot v pogovoru na štiri oči. Obnašanje množic je včasih tudi nerazumsko. Ljudje v takem radi podčezajo množični psihozi in čustvenim izlivom, ki z razumom nimajo dosti skupnega, a vseeno je to tudi možnost za široko javno podporo, za odobravanje razmišljanju in potezam vodstva. Zbori občanov naj bi bili tudi kazalci demokratičnosti v neki lokalni skupnosti.

V Trzinu se je kar nekajkrat zgodilo, da so vroče teme prišle v ospredje prav v času, ko so se začele počitnice. Verjetno se še spomnite ogorčenja zaradi načrtov za parkirišča v Mlakah in nenazadnje vročih razprav o načrtih za T-3 ... Ne vem, ali je to dobro, saj na zborovanjih, kjer je udeležba manjša, ne morejo sprejemati nekih dokončnih odločitev, vrženo lahko zgolj »kost za glodanje« v senci borovcev ob morju ali za mizo v planinski koči ob večerih po planinskih izletih. Ko v poletnem »mrtvulu« takšno problematiko v svojih glavah dobro premislimo in »prežvečimo«, se lahko jeseni bolj razumno in z manj čustvenega naboja pogovarjamo o možnih rešitvah.

Res pa je tudi, da po tako okrnjenih zborovanjih lahko s figo v žepu rečemo, da smo formalnim pogojem zadostili, da so imeli vsi možnost priti na takšno zborovanje in da so si kritiki in drugi, ki se mogoče ne bi strinjali z vsem, sami krivi, ker niso prišli. Človek dobi vtis, da vse nerodnosti niso kar tako nerodnosti. Vsem skupaj želim v imenu uredništva in seveda tudi v svojem, da bi bile vaše letošnje počitnice najlepše in najboljše doslej ter da bi se jeseni polni moči in poleta, z veliko novimi idejami in dobro premišljenimi načrti spet zbrali v Trzinu in s skupnimi močmi poskrbeli, da bi bilo življenje pod Ongrom prijetnejše in bolj kakovostno.

Urednik

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Štobe

Namestnica odgovornega urednika: Mateja Erčut

Tehnični urednik: Emil Pevec

Urednik fotografije: Jože Seljak

Trženje: Jožica Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Lukan

Ostali sodelavci uredništva: Simon Fmk Jugovic, Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Petra Mušič, Tanya Prelovsček, Mirjam Štibi, Mojca Trček, Jana Urbat, Andrej Zupanc

Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale

Naklada: 1470 izvodov

Glasilo Odseva izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide 20. septembra 2004. Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 10. septembra na naslov: Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin ali na elektronski naslov odsev_96@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:

Vsako sredo od 17. do 19. ure v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/1)

☎: (01) 564 45 67 ✉: (01) 564 45 68

Slika na naslovnici:

Utrinek s folklornega festivala v Trzinu.

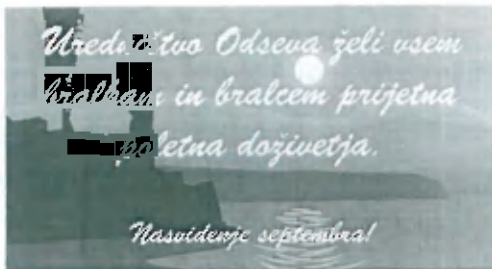
ISSN 1408-4902

Tehnične zahteve za poslane članke in slikovni material

Spoštovani bralci! Vse, ki nam pošiljate besedila oz. slike prosimo, da upoštevate naslednja navodila:

Besedila naj bodo shranjena v datoteki doc, rtf, txt (lahko tudi na disketi, rokopise sprejemamo izjemoma!). Če besedilo pošiljate po elektronski pošti, ga obvezno priložite kot priložnico in ne v telesu besedila. Izogibajte se vsakršnemu oblikovanju besedila (različne pisave, tabulatorji in zamiki pri odstavkih, ...).

Pri fotografiranju z digitalnim fotoaparatom slikajte z visoko resolucijo (fotoaparati na mobilnikih zares ne zadostujejo!).

Uglede na deževno vreme in primerno razpoloženje je že na vsakem koraku opazil, da se je začel čas počitnic in dopustov. Življenje se v tem času vsako leto kar naenkrat začne odvijati v drugačnem ritmu in večine ljudi se polasti nekakšno bolj lagodno razpoloženje. Tem težje je v tem času tistim, ki morajo skrbeti za to, da se vsaj tiste dejavnosti, ki so nujne za nemoteno delovanje raznih javnih služb, za normalni potek naložb in tudi za varnost ipd., odvijajo brez zastojev. Tudi za občine in občinske funkcije je ta čas precej napet, posebej zalo, ker gre za vrh gradbene sezone in za čas priprav na jesenski zagon, ko morajo spet s polno paro začeti delovati vsi javni zavodi in druge službe.

Kar zadeva spomladanske kulturne in sorodne prireditve v občini, smo letošnjo sezono zaključili 30. junija na srečanju s priznanim slovenskim znanstvenikom in častnim meščanom Los Angelesa, dr. Dušanom Petračem, ki že desetletja zelo uspešno zastopa slovenske barve v ameriški nacionalni vesoljski agenciji (NASA). Dr. Petrač, ki je kramljal z nami o vesolju in ameriških programih spoznavanja in osvajanja vesolja pa tudi o ameriški in slovenski politiki, je najbrž marsikoga očaral, marsikoga pa tudi spravil v zadrego s svojimi pogledi in načinom razmišljanja, pri čemer nas je ne-

hote opozoril tudi na to, kako različno najbrž razmišljamo o istih ali podobnih stvareh ljudi v Evropi ali še posebej v Sloveniji in v velikem in po pogledih na svet veliko bolj pragmatičnem okolju v ZDA. Srečanje z njim je bilo vsekakor zelo zanimivo. Še posebej nemara v tistem delu, ko je dr. Petrač pojasnjeval raziskovalni program, v katerem ta čas sodeluje v okviru NASA.

V teh dneh je za vse nas, ki skrbimo za delovanje Občine Trzin, v ospredju pozornosti zaključevanje del za izgradnjo I. faze športnorekreacijskega parka v Mlakah. Napovedan imamo že tehnični pregled; morda bo potem potrebno še kaj popraviti in posteriti in nato počakati na uporabno dovoljenje. To pomeni, da bomo prvi del športnega parka in otroško igrišče lahko tudi uradno odprli in predali namenu predvidoma takoj po vrnitvi večine občank in občanov z dopustov. Sam se tega že zelo veselim; tudi zalo, ker sem srečal kar precej ljudi, ki so si v zadnjem času ogledali novo pridobitev, ki počasi dobiva svojo podobo, in vsi so pohvalili, kar so videli. Žal pa je potrebno spet opozoriti na odnos dela naših občanov, verjetno dela nese mladine, do skupnega premoženja. Že nekajkrat je bilo opaziti grobe posledice vandalizma tudi na objektih, ki še niti zgrajeni niso do konca. Na Občini in v okviru organov občine (občinski svet, razni odbori), na sestankih s predstavniki policije, šole in raznih društev se že ves čas sprašujemo, kaj se pravzaprav dogaja z nami in v tej deželi, v kateri vandalizem (tudi poročila o tem iz drugih občin so naravnost šokantna), postaja tako rekoč moda in stil vedenja vedno večjega dela mlade generacije. Pri tem si ne kaže zatiskati oči in se sprenevedati, kajti to so naši otroci in v veliki meri se skozi njihovo vedenje izraža naš odnos do t. i. skupnega oziroma jav-

nega premoženja. Rad bi torej na nek način pozval nas, odrasle, da razmislimo o tem, kaj je pravi vzrok za te pojave. Morda bi bil koristen že kak pogovor v marsikateri hiši tudi v Trzinu. Pri čemer seveda nikakor ne kaže spregledati vloge šole in že tudi vrtca in seveda tudi Občine, ki bo, žal, morala vedno več pozornosti in tudi sredstev namenjati za varnost in nadzor nad nočnim življenjem v občini. Žal je tako, da je Občina Trzin še pred kratkim veljala za oazo, v kateri so mladi iz Trzina in sosednjih občin še imeli koncerte in prireditve po svoji meri, vendar smo jim naposled prav zaradi njihovega vedenja (razgrajanje, vandalizem...) morali odpovedati gostoljubje. Seveda smo bili za to deležni »hude kritike« (tistih, ki morda ravno s svojim ustvarjanjem umetnih idolov in spodbujanjem posebnih vzorcev vedenja tudi nosijo del odgovornosti za to, da se te stvari odvijajo tako, kakor pač se. To so skrbi, ki jim bomo posvetili tudi precej pozornosti na prvi jesenski seji občinskega sveta v septembru.

Dotlej pa, spoštovane občanke in občani, želimo, da bi vam bilo vreme v času vaših dopustov in počitnic čim bolj naklonjeno. Naj bo sončno, ko se boste hladili v morju ali vsaj v kakem bazenu, in naj bo sveže, ko se boste morda potili kje po planskih poteh ali tudi v razgreti pljučevini na cesti. Privoščite si oddih, rekreacijo in morda še kako dobro knjigo ali koncert v kraju, kjer boste na počitnicah. In vrnite se spočiti in dobre volje!

Trzin, julij 2004
Tone Peršak

PRAVILA OGLAŠEVANJA STRANK V ODSEVU PRED VOLITVAMI V DRŽAVNI ZBOR

Volitve poslancev v Državni zbor RS se bližajo in ker bodo nekatere stranke verjetno želele na svoje prednosti opozoriti tudi trzinske volivke in volivce, objavljamo že uveljavljena pravila oglaševanja v našem časopisu.

Vsaka stranka ali skupina državljanov, ki se poteguje za poslanske stolčke v državnem parlamentu, ima v Odsevu pravico do brezplačnega oglasa v velikosti ¼ strani, in to na notranjih, črno-belih straneh. Če velikost oglasa ali članka presega to velikost, se vse, kar je več od ¼, obračuna po veljavnem ceniku Odseva za trženje, prav tako pa se posebej plača barvni oglas na platinah. Tudi tam velja za oglašene, ki jih določa cenik našega glasila. Stranke in drugi, ki želijo objaviti predvolilni reklamni oglas, morajo upoštevati tudi obseg besedila. To ne sme presegati velikosti, ki jo lahko objavimo na eni strani Odseva, hkrati pa ima vsaka stranka (kar velja tudi za njene kandidate) pravico le do enega propagandnega oglasa v eni številki Odseva. Vsem, ki se bodo potegovali za položaje v slovenskem parlamentu, želimo, da bi bila njihova predvolilna predstavitev kar najbolj uspešna.

Uredništvo Odseva

Telefonske številke
Občine Trzin so:

**564 45 44, 564 45 43,
564 45 50 in 564 45 49**

Fax:
564 17 72

Elektronska pošta:
info@obcina-trzin.si

Domača stran na internetu:
http://www.obcina-trzin.si/

20. seja občinskega sveta: NIČ KAJ POČITNIŠKA SEJA OBČINSKEGA SVETA

Svetniki so se še zadnjič pred zasluženim dopustom sestali in seji sveta in skupaj pretehtali nekatere težave in probleme v občini ter izglasovali nekaj sklepov, ki bodo tako ali drugače vplivali na življenja Trzinčanov.

Na lokratni seji se je že na začetku vnela burna razprava o bodočem pokopališču in lokaciji zanj. Povod za razpravo je bila seznanitev občinskega sveta s potekom priprave strategije razvoja za obdobje 2005-2010. Sklep o pripravi strategije razvoja Trzina je občinski svet izglasoval že na marčevski seji, z njim pa je obvezal župana, da priprave organizira tako, da bo strategijo za naslednje petletno obdobje mogoče sprejeti na decembrski seji. In ker občinski svet ni bil aktivno vključen v pripravljane dejavnosti, je župan svetnikom povedal, kaj se je zgodilo v obdobju od marca pa do julija. Občinska uprava je pripravila anketo, s katero bo občane povprašala o stopnji zadovoljstva ali nezadovoljstva z uresničevanjem strategije za obdobje 2000-2004 in preverila njihovo soglasje s prioritetai doslej veljavne strategije. Z anketo bodo občani povprašani še o njihovih interesih, željah ter pričakovanjih v zvezi z razvojem občine. V začetku julija je bil organiziran zbor občanov, kjer so Trzinčani lahko povedali, kakšna je njihova vizija našega kraja, kaj bi bilo morda potrebno popraviti, kaj dodati, kaj spremeniti. V okviru strategije razvoja bo pripravljen tudi program varstva okolja, za katerega je Občina že izpeljala postopek javnega naročila za pridobitev izvajalca. Predlog programa varstva okolja bo pripravila družba Oikos. Občina pa je pridobila tudi ocene JKP Prodnik o tem, kaj vse bi bilo potrebno storiti na področju sanacije in posodobitve komunalne infrastrukture v naslednjih petih letih, vključno z ocenami stroškov predlaganih del. Čeprav je bila točka o pripravah strategije razvoja občine Trzin

zgolj seznanitvena, so se svetniki v razpravi, kot rečeno, najbolj razvneli pri obravnavanju pokopališča. Tako je lista Za zeleni Trzin opozorila na to, da je izbrana lokacija za pokopališče na Pajkovem hribočku močno vprašljiva, predvsem zaradi škode, ki bo s tem narejena gozdu. Opozorili so na to, da je občina Trzin po eni strani vključena v program Natura 2000 (s katerim naj bi poskrbeli za varstvo okolja), po drugi strani pa bi radi v gozdu zgradili pokopališče z vsi pripadajočo infrastrukturo. Predstavniki liste so dejali, da se veliko Trzinčanov ne strinja z izbrano lokacijo in da bi se bilo smiselno še dogovarjati o lokaciji. Poudarili so tudi, da je pri vprašanju lokacije pokopališča v prvi vrsti želja po ohranitvi gozda in varovanje narave, in ne želja po nasprotovanju odločitvi prejšnjega občinskega sveta. Svetniki, ki so v prejšnjem svetu že imeli svoj mandat, pa so obrazložili, da je bilo iskanje lokacije za pokopališče leto in pol trajajoča kalvarija in da so tudi strokovne raziskave dokazale, da je Pajkov hriboček resnično najprimernejša lokacija za trzinsko pokopališče, da gozd, ki raste v njegovi okolici, nima nobene gospodarske perspektive in da drevesa niso najbolj zdrava. Razprava, ki bi lahko trajala ure in ure, se je zaključila z besedami Chvalatove, ki je dejala, da je pričakovala, da je v interesu vseh, da se narava ohranja. Svetniki so nato glasovali o sklepu, s katerim se seznanjajo s poročilom župana o poteku priprave strategije razvoja občine Trzin za obdobje 2005-2010.

Nato je bilo na vrsti poročilo o poslovanju Odseva, in sicer tako glede finančne plati kot tudi glede na izpolnjevanje programske zasnove. Finančno poročilo kaže, da je Odsev precej potraten, saj je v prvem šestmesečnem obdobju porabil skorajda tri četrtine zanj

predvidenega proračunskega denarja. Na tako visoko porabo so vplivali višja naklada, obseg časopisa (več strani kot je predvideno v odloku) ter nizki prihodi trženja. O uredniški politiki je nekaj besed spregovoril glavni in odgovorni urednik Odseva, ki je povedal, da smo kritičnost nekoliko omejili, odgovodati pa se ji ne želimo. Pojasnil je še, da je obseg časopisa večji predvsem zaradi pomladnega obdobja, ki je v Trzinu nabit z družabnimi prireditvami, s katerih Odsevovi ustvarjalci vedno poročamo in da je trženje delo enega človeka, kateremu bi prav prišla kakšna pomoč, tako da bi lahko razmišljali o podjetju, ki bi ržilo naš časopis. Na debeleino časopisa pa včasih vplivajo tudi ustvarjalci sami pa tudi tisti, ki se na Odsev obračajo z različnimi programi za prireditve ter raznimi članki, ki se uredništvu zdijo pomembna informacija za Trzince, kljub temu da so daljši. Svetniki so urednika nekoliko okrcali, da si večjega obsega, kot je z odlokom določen, ne bi smeli privoščiti, če ne bi prej vprašali na Občini in da vsega verjetno tudi ni potrebno objaviti. Ob koncu razprave so svetniki izglasovali sklep, s katerim so seznanjeni s poročilom o delu Odseva.

Pri tretji točki dnevnega reda je svetnike nagovoril predsednik nadzornega odbora gospod Lovšin, ki je predstavil poročilo o nadzornem pregledu centralne čistilne naprave Domžale-Kamnik. Lovšin je dejal, da se je v začetku letošnjega leta oblikovala skupna komisija za nadzor, ki je na šestih sejah pregledala vsa pomembnejša dokumentacija za leto 2002 in 2003. Osredotočili so se predvsem na naslednja področja: odvoz odpadkov, naprava za merjenje vode, razvijalni program čistilne naprave in pogodbo s podjetjem Varnost Mengeš. Nadzorna komisija je ugotovila, da so bila vsa javna naročila in sklenjene pogodbe za navedena področja v skladu z zakonom. Tudi pri pregledu nekaterih računov iz različnih kontov niso ugotovili nepravilnosti. Svetniki so bili pri naslednji točki dnevnega reda seznanjeni s prenosom sredstev iz proračunske postavke za obnovo in vzdrževanje upravne zgradbe na proračunsko postavko za vzdrževanje in opremo prostorov KUD-a. S tem prenosom so zagotovili potrebni denar za obnovo ostrešja na KUD-u, ki je že dotrajano, obnovljena pa bo tudi streha. Nenazadnje so svetniki izglasovali še sklep o razrešitvi predstavnice Občine

POPRAVEK IN OPRAVIČILO

Čerjenim hralcem, občinskim nagrajencem in gospodu Romeu Podlogarju se opravičujemo za nepopolno poročilo o izjavi g. Podlogarja na 17. seji občinskega sveta ob glasovanju o predlogu letošnjih občinskih nagrajencev. Gospod Podlogar je na omenjeni seji, ko je pojasnjeval, zakaj ne bo glasoval za potrditev predlaganih kandidatov za občinske nagrade, dejal: »Za potrditev predloga ne bom glasoval, ker se mi zdi, da je to nagrajevanje izrojeno, saj so v preteklih letih nagrade prejeli tudi nekateri posamezniki, ki so za občino naredili več škode kot pa koristi. Moram pa reči, da se mi zdi letošnji izbor nagrajencev dober in so si kandidati zaslužili priznanja.«

Ker je izpadla polovica izjave, so bralci mogoče dobili vtis, da g. Podlogar kandidate za nagrade na popolno ocenjuje kot tiste, ki delajo škodo občini. Za to napako se vsem opravičujemo.

Uredništvo

Trzin pri reševanju pritožb zoper postopke policistov pri PU Ljubljana. Sklep o razrešitvi je bilo potrebno sprejeti zaradi spremenjenih predpisov na tem področju. Hkrati z razrešitvijo pa je bilo treba izvoliti predstavnico Trzina v senatih za reševanje pritožb zoper policiste na ravni MNZ. V primeru, da bi imeli težave s policistovim ravnanjem ali pa da bi s svojimi dejanji policisti kršili vaše pravice in svobode, se lahko s svojo pritožbo obrnete na gospo Meto Železnik, izvoljeno predstavnico Trzina za senat.

Ob koncu je župan svetnike seznanil s potekom gradnje SRP, seja pa je bila zaključena z nekaj pobudami in vprašanji, in sicer, zakaj je dvigalo za invalide v dvorani Marjance Ručigaj, že se ga ne uporablja, ali se omenjena dvorana kaj trži in da so na Kidričevi ulici motreče smerke in grmovje, ki bi jih bilo potrebno prističiti, ker štrlijo na pločnik.

Mateja Erčulj

PEŠPOT BO, MOST PA BO POPRAVLJEN

Pred zaključkom redakcije smo izvedeli, da so predstavniki občine podpisali z izvajalci pogodbo o ureditvi pešpoti ob Pšati od mosta preko potoka na Habatovi ulici do brvi preko Pšate pri teniškem igrišču Taubi centra. Pešpot bo nadaljevanje pešpoti od Gregčevega mosta, ne bo pa posuta s peskom, saj to ovira mavnice, ki morajo potiskati vozčke s svojimi malčki, lahko pa je naporna tudi za invalidske vozčke in tudi za kolesarje. Pešpot bo nared do začetka novega šolskega leta.

Prav tako bodo že v kratkem začeli popravljati t.i. Čebulov most preko Pšate na Habatovi ulici. Most, kot smo opozarjali že tudi v Odsevu, ključ po obnovi, kar so potrdili tudi strokovnjaki, ki so preverili njegovo stanje. Posodobljen most bo dostojen zaključek obnove in lemčeve ceste.

MŠ

OBVESTILO

o popolni zapori mosta čez Pšato na Habatovi ulici v Trzinu

Obveščamo vas, da bo zaradi nujnih sanacijskih del na mostu čez Pšato na Habatovi ulici v Trzinu potrebna popolna zapora mosta v dneh

od 19.7. do 1.9.2004

Prosimo, da z razumevanjem sprejmete novo prometno ureditev

ČEMU NAJ DAMO PREDNOST?

Lotes se izteka prvo petletno, lahko bi rekli plansko obdobje v naši občini. Leta 2000 je namreč takratni občinski svet sprejel strategijo razvoja občine za obdobje med letoma 2000 in 2004. Ker je treba določiti, v katero smer naj bi se v prihodnjem obdobju razvijala občina, je občinsko vodstvo, ponedeljek, 5. t.m., v dvorani KUD-a pripravilo zbor občanov, na katerem naj bi prebivalci Trzina predstavili svoja mnenja o prihodnjem razvoju kraja. Povedali naj bi, kaj s želijo, kaj potrebujejo in kakšne so možnosti da to dosežemo. Kot so zapisali v vabilu na občni zbor, naj bi bil ta namenjen čimbolj odprti razpravi o interesih in predstavah v zvezi s prihodnostjo Trzina pa tudi širšega območja: Podjetne regije, Ljubljanske urbane regije in tudi Slovence kot celote.

Udeležba po pričakovanju, zaradi časa dopustov, kljub zelo pomembni temi, ni bila posebej velika. Uvodoma je župan občine Trzin, g. Anton Peršak, pojasnil, zakaj je, kljub občinskiškemu obdobju, sklical zbor, ob tem pa je zatrdil, da se s tem srečanjem razprave o načrtih za prihodnji razvoj občine ne bodo sklenile in da bo o tem govora še v popočitniškem obdobju. Dejal je, da bo uvajanje nove strategije razvoja potekalo v več korakih (po t.i. metodi 12 korakov). Na izrecno zahtevo enega od udeležencev zbora pa je pojasnil, da je sestanek prvi od načrtovnih korakov in da mu bosta sledila še vsaj dva podobna zbora. Predstavil je dosedanje delo občine pri oblikovanju in uresničevanju njenih razvojnih načrtov, ko je govoril o potrebi po sprejemu strategije razvoja za obdobje od leta 2005 do 2010 pa je dejal, da bi morali novi občinski razvojni program uskladiti tudi z razvojnimi programi države in Evropske unije. Našel je pridobitve preteklega obdobja in pri tem še zlasti izpostavil največjo občinsko nalozbo v zadnjem času, posodobitev in razširitev osnovne šole s prizidki. Omenil je pomen, ki ga ima za občino novi Družbeni center Ivana Hribarja z ustanovami, ki so v njem dobile svoj sedež, zraven pa je navedel tudi nekatere druge pridobitve iztekajočega se petletnega obdobja. Povedal je, da bo v kratkem končan prvi del urejanja športnega parka na obrobju Mlak, med dolgovi, ki jih iz objektivnih razlogov niso mogli uresničiti, pa je omenil povezovalno cesto med industrijsko cono in ostalim delom Trzina ter reševanje prometnih težav v zgornjem delu Trzina, kjer pomeni posodobitev Jemčeve ceste za občino veliko pridobitev, še vedno pa bo treba razmisljati o gradnji obvoznice tudi v tem delu naselja. V iztekajočem se obdobju je bilo za ureditev komunalne infrastrukture porabljenih precej več sredstev kot v času, ko Trzin še ni bil samostojna občina. Med drugim je Trzin dobil kabelsko televizijo, prav zdaj pospešeno poteka drugo obdobje

plinifikacije občine, z dopolnitvijo zadalnega načrta pa naj bi v industrijski coni pridobili še en kare, namenjen poslovni objektom. Ob tem je poudaril, da se Trzin, razen na dveh mestih, v preteklem obdobju ni širil navzven. Občina je precej sredstev vlagala tudi v urejanje okolja, spodbujala pa je tudi razvoj podjetništva.

Še posebej je opozoril, da je občina v preteklem obdobju krepko podpirala tudi društveno in družabno življenje v našem kraju in da je bilo to zelo razgibano in pestro.

V prejšnjem obdobju so občani precej visoko na prednostni listi potreb postavili gradnjo doma za ostarele. Tega za zdaj še nismo dobili, vendar so postopki za njegovo gradnjo in ureditev varovanih stanovanj za starejše občane že stekli.

Ko je govoril o nadaljnji usmeritvi občine, se je zavzel, da bi v Trzinu morali stremeti k temu, da bi naša občina postala nekakšen manjši samozadosten center in ne spalno predmestno naselje Ljubljane. Zavzemati bi se morali za trajnostni razvoj občine, za izboljševanje kakovosti življenja in bivanja v njej, ob tem pa bi bilo treba poskrbeti za zagotovitev zadostnih infrastrukturnih zmogljivosti in v določeni meri omejevalno priseljevalno politiko. Poskrbeti bi morali tudi za boljše povezanost vseh treh delov naselja ter za ohranjanje naravnega okolja kraja.

Spregovoril je tudi o prednostih in pomanjkljivostih naše občine in pri tem med prednostmi našel dobro strateško lego kraja, razvitost podjetništva, komunalno urejenost in majhnost. Dejal pa je, da je prav majhnost po drugi strani tudi slabost, še zlasti, ker smo zato v marsičem odvisni od sosednjih občin. Med pomanjkljivostmi je navedel tudi precejšnjo neurejenost na urbanističnem področju.

Pri nadaljnjem razvoju Trzina bo treba posebno pozornost nameniti še zlasti urejanju in varstvu okolja v občini. O načrtih za pripravo lokalnega programa varstva okolja pa je udeležencem zborovanja spregovorila predstavnica družbe OIKOS Mojca Hrabar. Povedala je, da je bilo njihovo podjetje izbrano za izdelavo strategije lokalnega programa varstva okolja v skladu z zakonom o javnih naročilih. Podjetje bo program pripravilo predvidoma še pred koncem leta. Ko so izhodišče jim bo služil program, ki so ga oblikovali še v nekdanji domžalski občini, podjetje pa bo tudi samo, ob pomoči občine in občanov, zbiralo podatke s področja varstva okolja v naši občini. Že septembra bodo pripravili javno predstavitev programa, pripravili pa bodo tudi tri tematske delav-

nice, v katerih bodo obdelali področja komunalnih zadev, kmetijsiva in gospodarstva ter varstva okolja v občini OIKOS bo o svojem delu redno poročal občinskemu svetu in preko spletnih strani občine, ustanovili pa bodo tudi poseben projektni svet, v katerem bodo predstavniki strokovnih in občinskih služb, društev in občanov. Tudi ob pomoči tega projektnega sveta bodo ocenili, kakšne so zdaj razmere na področju varstva okolja v občini, kakšne so nevarnosti ter čemu morajo na občini posvetiti posebno pozornost. Opozorila je tudi, da je Trzin vpet v svoje okolje in da je na področju varovanja okolja v marsičem odvisen od sosednjih občin. Kot primer je navedla vprašanje čiste vode, kar je v marsičem odvisno tudi od tega, kako je za to področje, če zlasti pa za kanalizacijo, poskrbljeno v sosednjih občinah, ki ležijo višje ob izviri Pšate in drugih vodotokov, ki so vezani na Trzin.

V razpravi, ki je sledila uvodnim pojasnilom, so udeleženci predvsem postavljali vprašanja v zvezi z razmerami v Trzinu, gospod župan pa je odgovarjal nanja. Med drugim smo slišali, da je voda v trzinškem vodovodu po zadnjih analizah kakovosti kar dobra, da pa se njena kakovost še izboljšuje. V Trzinu je treba zamenjati še od 4 do 5 km saloničnih cev, vendar pri tem ne gre več za stik vode z nevarnim azbestom, saj je v vseh ceveh že debela obloga vodnega kamna, je pa v vodovodu ponekod res še precej drobnih kamenčkov, ki so v vodo zašli ob novogradnjah in se zadržujejo v nižjih delih cevododa.

Kar veliko zanimanja je zbudilo vprašanje, kdaj bomo v Trzinu dobili lekarno. Naš kraj zdaj ne izpolnjuje vseh pogojev za to. Predvsem je v naselju prijavljenih premalo prebivalcev, od najbližje lekarne pa smo oddaljeni manj kot 6 km. Eden od pogojev je tudi bližina zdravstvene ambulante. Ta sicer deluje, župan pa je ob tem povedal, da stroške njenega delovanja v večji meri krije občina. Ravnatelj osnovne šole Trzin g. Franc Brečko je ob tem dejal, da imajo zdaj v OŠ zelo sodobno zobno ambulanto, ki pa ni zadosti zasedena. Zanimalo ga je, če bi v občini lahko poskrbeli za njeno večjo zasedenost. Župan je povedal, da bi to moral odobriti Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, ob tem pa je navedel, da je Zdravstveni dom Domžale poleg tistih v Mestni občini Ljubljana edini zdravstveni dom v Sloveniji, ki ima stodoletno pokrite potrebe po zdravniških in ambulantskih gledi na krole, ki jih priznava zdravstvena zavarovalnica. Če bi pri tem želeli v Trzinu kaj spremeniti, bi to morali izvesti zgolj na račun občinske proračuna. Precej vprašanj se je nanašalo na prometne razmere v Trzinu. G. Stane Mesar je opozoril, da je varnostna ureditev Mengeške ceste v vsakem letnem načrtu, vendar se stvari premikajo zelo počasi. Zanimalo ga je, če

bi lahko na občini v začetku septembra sklicali sestanek, na katerem bi se konkretnije dogovorili, kako pospešiti reševanje problema. Župan je pojasnil, da se v zvezi z Mengeško cesto srečujejo s tremi problemi. Prvi je neupoštevanje hitrostnih omejitev, kar naj bi se izboljšalo z drastičnimi kaznimi za kršitelje, ki jih predvideva novi prometni zakon, drugi problem je želja po postavitvi semaforjev, za kar je potrebno na obeh straneh cestišča zgraditi pločnike, tretji problem pa je pridobivanje zemljišč za to. Gre za zelo zapletene in počasne postopke, ki bi lahko trajali vsaj še nekaj časa. Povedal je tudi, da bi na obvoznico zgornje-ga dela Trzina morali čakati vsaj 7 do 8 let, najverjetneje pa tudi 10 let. Našel je postopke, ki bi bili potrebni za njeno izgradnjo, in dejal, da bi jo morali graditi v sodelovanju s sosednjimi občinami. Na državnem prednostnem seznamu potrebnih obvoznice je trzinska zapisana na 90. mestu, zato bi morala občina, če bi želela pospešiti njeno gradnjo, večino stvari plačati sama. Povedal je tudi, da na občini skušajo izboljšati sistem kolesarskih stez in povezav v občini. Dejaj je, da je raven listega dne podpisal pogodbo za izvedbo enega dela kolesarskih povezav in da bodo naročili tudi projekta za izdelavo kolesarske steze ob križišču pri Merkatorju do mosta preko Pšate. Med temami, ki so pritegnile več pozornosti, je bilo tudi vprašanje umestitve trzinske pokopališča globoko v gozd med industrijsko cono in Mlakami. Nekateri so poudarjali, da bo načrtovano pokopališče degradiralo zdaj še ohranjeno gozdno območje med obema trzinskima naseljem, saj bo do pokopališča potrebno speljali ustrezne ceste in drugo infrastrukturo, drugi pa so zatrjevali, da bo pokopališče urejeno predvsem kot park in da ga Trzin potrebuje. Občinski svetnik g. Podlogar je predlagal, da naj bi občina v anketi o željah Trzinčev občane povprašala, če se strinjajo s predlaganim mestom za pokopališče. Menil je, da bi morali prostor za pokopališče najti izven gozda. Župan in občinski svetnik g. Franci Mušič sta ob tem zadržila, da bi takšno ravnanje pomenilo vračanje nazaj, da je bilo o mestu za pokopališče v preteklosti dosti razprav in da so dosegli večinski pristanek za predlagano mesto. Vseh to ni prepričalo, g. Podlogar pa je dejal, da dodatno vprašanje v anketi ne bi predstavljalo dodatnega stroška. Udeleženci sestanka so opozorili, da je ravnanje s prostorom zelo delikatno vprašanje, in mu je treba namenjati kar največ pozornosti. Župan je ob tem pojasnil, da je zdaj pozidano približno 35 odstotkov površine občine, približno 30 % površine je poraščene z gozdom, kakih 40 % površin pa so čiste kmetijske površine. Dejaj je, da je problem sedanje strategije v tem, kam naj se Trzin širi, navzven ali navznoter, in da je znotraj naselja le še zelo malo nepozidanih

zemljišč, da pa so za to prešli že precej zahtev. Občina lahko na te zahteve odgovarja v skladu s strateško usmeritvijo, ki jo sprejemajo ravno zdaj. Opozoril je tudi, da je država pred kratkim sprejela dokument Natura 2000, s katerim so opredelili območja s posebnim varstvenim režimom. Med takšna območja je vključen tudi del trzinskega gozda. G. Mušič je opozoril, da se Trzin pravzaprav ne širi več, da je njegov obseg že nekaj časa praktično enak. Dejaj je, da bomo težko dosegli število prebivalstva, s katerim bi zagotovili potrebne kvote za lekarno in druge ustanove, predlagal pa je, da naj občina odkupi zemljišča v okolici naselja, ki jih je mogoče odkupiti. Ob tem je še dejal, da se strinja z omejitvami, vendar ne na škodo ljudi. G. Janez Rutar je vprašal, če naj bi tako odkupljena zemljišča potem pozidali, vendar je g. Mušič dejal, da je predlagal predvsem zaradi zaščite zemljišč. G. župan pa je pojasnil, da gozdna zemljišča lastniki zelo redko prodajajo.

Nekaj besed so razpravljavci namenili tudi načrtom za gradnjo športne dvorane v Trzinu, župan pa je ob tem dejal, da bi bil to za občino velik zalogaj, in se z Mengšani in Domžalci dogovarjajo, da bi takšno dvorano zgradili skupaj, mogoče v Depali vasi.

Po približno dveh urah pogovorov je župan zborovanje zaključil, mnogi udeleženci pa so potem še dolgo postajali v manjših skupinah v okolici občinske stavbe in v bližnjih lokalčkih in premlevali informacije, ki so jih prejeli. Vsi so se strinjali, da je bil omenjeni zbor se začetek in da bi bilo prav, da se jeseni občani spet srečajo, na bolj množičnem zborovanju.

Miro Štebe

ŠPORTNI PARK BODO ODPRLI PO DOPUSTIH

V teh dneh bodo strokovnjaki opravili tehnični pregled novega športnega parka v Mlakah. Nekateri pomanjkljivosti so že sproti popravljali, tako da večjih napak ob pregledu ne pričakujejo. Na občini so nam povedali, da bodo park slavnostno predali namenu po dopustih. Takrat bodo na igriščih parka pripravili športno obarvano slavnost. Ker gre za prvi del parka, nas mnogi sprašujejo, kdaj in kako bodo širjenje parka nadaljevali. O tem bomo poročali v naslednji številki našega glasila

MŠ

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM OD 1. AVGUSTA V TRZINU PROFESIONALNI ŽUPAN

Čas dopustov je že tu, vseeno pa je med Trzinci, ki odhod na počitnice načrtujejo kasneje, začela krožiti novica, da bo naš župan G. Anton Peršak svojo funkcijo začel opravljati profesionalno. Odločili smo se, da stvar preverimo na mestu samem.

Res je, s 1. avgustom bom postal poklicni župan. Doslej sem bil poklicno zaposlen v drugi službi, županoval pa sem nepoklicno, vendar sem za to porabil več časa, kot določajo norme za redno zaposlitev. Tako rekoč sem bil ob dopoldnevih tu na občini skoraj vedno dosegljiv, če pa nisem bil, sem bil pa kje drugje v funkciji župana. Za to sem porabil tudi velik del svojega prostega časa, dostikrat tudi na škodo družine. Zdjaj to ne gre več, in sem se po tehtnem razmisleku odločil za redno službo. Za občino sem pripravljen delati še več, po deset in tudi več ur. Imam želje, da bi dobro speljali strategijo občine za naslednje obdobje in jo potem tudi uresničili.

V občini se zdaj obeta tudi več sprememb. Službo zapuščata dosedanja svetovalec župana za finančne zadeve G. Jorg Petrovič, dve od zaposlenih uslužbenk pa bosta odšli na porodniški dopust. Kako bo to vplivalo na delo občinske uprave?

Mislím, da je prav, da zaposlujemo dekleta in da nič ne sprašujemo o tem, kakšne imajo načrte za družino in ali bodo šle na porodniško. Tudi v nacionalnem interesu je, da naše ženske rojevajo in da to ne vpliva na njihov profesionalni položaj. Odsotnost sodelavk, ki bodo na porodniškem, bomo nadomestili z zaposlovanjem nadomestnih kadrov za določen čas. Seveda ima to nekaj neugodnih posledic, saj je vsak, ki je redno zaposlen, boljše poznavalec problematike kot tisti, ki ga za krajši čas nadomešča. Vendar to ne gre drugače. Kar pa se tiče G. Petroviča, je ta dobil priliko za boljše službo, bolj odgovorno in verjetno tudi bolj nagajano, zato je povsem normalno, da si mlad človek želi napredovanja in boljše službe. Mi smo že izpeljali razpis za njegovo delovno mesto, odziv je bil, in upam, da bo tisti ali tista kandid(ka), ki ga (jo) bomo izbrali, dostojna zamenjava za G. Petroviča.

Kar pa se tiče dela občine v poletnem času, moram reči, da bo to teklo povsem normalno naprej. Ker smo majhen kolektiv, je v času dopustov logično, da se čuti odsotnost vsakega, ki gre na počitnice. To poskušamo nadomestiti z dodatno obremenitvijo tistih, ki so takrat v službi; občani ne bodo v tem času nič prikrajšani. Ne pa tudi povsem razumljivo, da mo-

ramo zaposleni na občini usklajevali svoje odhode med počitnicami in da ne moremo vsi hkrati na dopust.

Nekaj je govora tudi o tem, da nameravate občinsko upravo preseliti iz teh prostorov v prostore v stari osnovni šoli. Ali to držite?

Nesporno je, da so prostori, ki jih ima zdaj občina na razpolago za svoje delo, premajhni. Praktično nimamo nobenega prostora, kjer bi lahko imeli sestanke z ljudmi. To zdaj delamo v vložišču, kar pa ni primerno, saj lahko tja na primer prideta dve stranki, ki morata predstaviti svoje osebne podatke. Pri nas ne moremo zagotoviti diskretnosti, zato lahko stranki poslušata druga drugo, kar pa ni na mestu. Lahko bi celo rekel, da je to glede na zakon o varstvu podatkov tudi nezakonito. Občina nujno potrebuje nekaj več prostorov, predvsem pisarni itn. O stari šoli smo začeli razmišljati iz dveh razlogov. Prvič, ker je tam več prostora, drugič pa, ker smo mi zdaj praktično v najemnem odnosu, saj še vedno potekajo postopki s Športno unijo glede razjasnitve lastništva objekta, v katerem staja Občina in KUD. Trenutno je sicer kot lastnik vpisana občina, vendar Športna unija temu s pritožbo na sodišču nasprotuje. Zdjaj pa je nastopila nova okoliščina, saj je podjetje Flis zaradi nerentabilnosti zaprlo svojo trgovino v tem objektu. Dogovorili smo se s strokovnjaki, nam naredijo analizo o tem, kaj bi pomenilo, če zadržimo to stavbo in tudi v prostoriščih dosedanje trgovine uredimo občinske urade. Že zdaj je jasno, da bi preureditve zahtevale kar precej denarja, saj prostori zdaj niso urejeni tako, da bi v njih naredili pisarne. Hkrati pa naj bi možnosti v sedanjih občinskih stavbi primerjali z možnostmi ureditve občinskih prostorov v stari šoli. Osebnó bi raje videl, če bi ostali tu, zaradi tradicije in sploh namembnosti te zgradbe, je pa treba reči, da bi selitev v staro šolo imela tudi prednosti zaradi možnosti parkiranja. V vsakem primeru pa to pomeni, da bi ob ureditvi občinskih prostorov v stari šoli ta stavba dobila funkcijo društvenega doma, saj bi se sem preselila društva, ki imajo zdaj sedež v stari šoli.

Prijava, da je na podstrešju sedanje občinske stavbe kar dosti prostora in da bi se tam dalo z lahkoto urediti kar nekaj dodatnih prostorov.

Res je, ampak to bi bilo povezano s precej večjimi stroški, saj nad temi prostori ni be-

tonske plošče, ampak je lesen strop. Ti stropi so stari 50 in več let in niso bili vzdrževani, zato je vprašljivo, ali se je smiselno odločiti za velik izdatek, ko pa drugje lahko ustrezne prostore zagotovimo tudi na cenejši način.

Ali občina tudi letos podpira letovanja otrok iz socialno šibkih družin?

Seveda! Podobno kot prejšnja leta občina to podpira in je zagotovila nekaj sredstev za, lahko bi rekel, »posebna« letovanja otrok, za kar skrbijo posebne organizacije. V prejšnjih letih je v Trzinu delovala skupina mladih, ki so vodili otroke iz socialno šibkejših družin na letovanja. Zdjaj je ta skupina razpadla, mislim pa, da za letovanja otrok skrbi Društvo prijateljev mladine.

Po Trzinu na številnih mestih zdaj poteka drugi del plinifikacije naselja. Slišali smo, da so imeli investitorji nekaj težav v Zarebri, kjer zaradi nasprotovanja nekaterih občanov niso mogli izpeljati vodov proti sosetki T-5 tako, kot so načrtovali. Lahko poveste kaj več o tem?

S tem občina nima pravzaprav nič, čeprav je dela oddala koncesionarju. Kar zadeva plinovodno omrežje, je to povsem v pristojnosti koncesionarja. Glede poteka plinovoda pa je koncesionar v razmerju do občine v enakem razmerju kot do zasebnih lastnikov parcel. Ker se občina zavzema, da bi plinifikacija potekala čimbolj tekoče, smo jim dali služnostno pravico za speljavo plinovoda preko občinskih zemljišč, kjer to potrebujejo. Kakšne zaplete in težave imajo z zasebnimi lastniki parcel, pa nas pravzaprav ne zadeva. Če bi kje nastali večji problemi, bi seveda posredovali in skušali pomagati, vendar kaj takega do zdaj ni bilo, in so vse zaplete reševali sami.

Pa vendar, ali občina nadzira delo izvajalcev, kako kopljejo, kako vračajo razkopana območja nazaj v prvotno stanje in podobno?

To poteka tako, kot pri drugih koncesionarskih delih. Določili smo jim pogoje, kako morajo narediti, kako morajo vse vrniti v prvotno stanje, kako morajo spet položiti asfalt tam, kjer so ga skopali, in podobno. Ob končanem delih bomo to preverili, če so se držali naših zahtev.

Ali sedanje razkopavanje izrabljate tudi za hkratno zamenjavo drugih infrastrukturnih napeljav, na primer salinitnih vodovodnih cevi s plastičnimi? Ponekod da. Kjerkoli so možnosti. Oni

so kot investitorji samostojni. Tam, kjer je možno, potem mi to tudi naredimo. Doslej smo pri plinifikaciji hkrati zamenjali že več kot 1000 m salonitnih cevi.

Slišali smo, da so investitorji ugotovili, da je bilo ponekod plinovodno omrežje, ki so ga sedanjí investitorji nasledili od Interine, v slabšem stanju, kot so mislili, da je, in da ga bo treba posodobiti.

Ponekod bodo staro omrežje res zamenjali in posodobili. Koncesionar je to omrežje kupil za 30 let, potem pa ga mora v dobrem stanju vrniti. V vmesnem času mora koncesionar omrežje vzdrževati, posodabljanjati in tudi obnavljati. Koncesionar je omrežje kupil takšno, kot je, tudi če je dotrajano, po pogodbi pa ga je dolžan zamenjati, če ni ustrežno. Kjer je poslabšano stanje druge infrastrukture, na primer kanalizacije, je treba tisto popraviti. Je pa treba vedeti, da v preteklosti kakšnih stvari niso dobro naredili. Po drugi strani je v Trzinu ponekod tudi teren tak, da prihaja do posejdanja. V Mlakah je na primer podlaga ilovica ali celo prava glina. Ko so tam palagali infrastrukturne vode, so dostikrat za podlago ali vmesne vložke uporabljali pesek, tega pa so podzemne vode marsikje odnesle. Podtalnih voda je v Trzinu namreč veliko in te včasih jarko za infrastrukturo izkoriščajo kot svoje nove struge in pri tem odnašajo pesek. Ni čudno, da marsikje do posejdanja terena pod cestami ali tam, kjer so speljani infrastrukturni vodi. Verjetno se da to preprečiti, vendar pa sem prepričan, da včasih o tem niso prav dosti razmišljali.

Pred časom smo na občinskem svetu slišali pobudo, da bi bilo treba v Trzinu poskrbeti za še več otroških igrišč. Kako gledate na ta predlog?

Dejstvo je, da otroških igrišč manjka. Kot veste, je eno od otroških igrišč pred osnovno šolo, tam je na neki način dvoledno. Drugo takšno igrišče je pri vrtcu v Mlakah. Tam je sicer problem, da vzgojiteljice iz vrtca tisto igrišče zaklepajo, ampak to predvsem zaradi občanov, ki na igrišče, če je odprto, pripeljejo pse in potem je zelo nerodno, če se morajo otroci igrati med pasjimi iztrebki. Kultura nekaterih občanov je pač takšna. Mi smo se sicer dogovorili, da naj bi bilo tisto igrišče odprto tudi popoldne, ker pa nekateri neuvidevni posamezniki to izkoriščajo za neprimerne obiske, je treba zaposlene v vrtcu razumeti. Praviijo, da je popoldne včasih tam več psov kot otrok. Ob tem imamo še nekaj manjših otroških igrišč, na primer ob Reboljevi in Kidričevi ulici, na obrobju centra T-3, in ob stari osnovni šoli, trenutno pa gradimo tudi veliko športno igrišče na obrobju Mlak, kjer bo tudi kar nekaj možnosti za igro otrok in

seveda tudi starejših. Načrtujemo, da bomo uredili tudi malo večje igrišče med osnovno šolo in sosesko T-3, le da je tam treba teren še pripraviti. Vsi posegi na tistih zemljiščih še niso končani, niso narejene tudi še vse izmere. Ko bo to urejeno, bomo tam uredili otroško igrišče. Za kakšna nova, dodatna otroška igrišča pa je treba sprožiti prostorske postopke, jih zarisati v prostorske plane in poskrbeti za drugo dokumentacijo. Še zlasti v starem delu Trzina je težava v tem, da tam občina nima na razpolago primernih parcel. Ljudje si včasih predstavljajo, da so to povsem enostavne stvari, češ, kaj pa je to postaviti nekaj igral. Moram pa reči, da je umeščanje otroškega igrišča v prostor lahko celo bolj zahtevno kot pa kaj drugega. Potrebni so vsi prostorski akti, igrišče mora imeti uporabno dovoljenje, saj lahko v nasprotnem primeru ob poškodbi otroka pri igri pride do odškodninskih tožb.

Na nas se zelo pogosto obračajo nezadovoljni občani, ki so jim občinski redarji za brisalce njihovih avtomobilov zatakneli obvestila o prekršku in položnice za plačilo kazni. Se zlasti so ogorčeni nekateri vozniki, ki parkirajo v industrijski coni. Praviijo, da občina ne bi smela od njih terjati plačila kazni za nepravilno parkiranje, če tam ni urejenih parkirišč.

Ti ljudje ne poznajo zakonodaje. Občina je dolžna zagotavljati parkirna mesta samo pri javnih objektih. Za zasebne potrebe je po zakonu, in to ne le v Sloveniji, ampak tudi povsod po Evropi, dolžan zagotoviti potrebna parkirna mesta zasebnik, ki ima tam svoje objekte ali svojo dejavnost. Podjetja so dolž-

na za svoje stranke zagotoviti potrebna parkirna mesta. Problem obrtno-industrijske cone pa je, da je velika večina tamkajšnjih podjetnikov gradila mimo zazidalnega načrta, ki je od njih izrecno zahteval, da na svojih parcelah zagotovijo parkirišča za njihove potrebe in potrebe njihovih strank. Če zdaj pravijo, da bodo parkirali na pločnikih, dokler jim občina ne zagotovi parkirnih mest, je pravzaprav grda ignoranca zakonov. Moram pa poudariti, da je ta občina verjetno edina ali pa ena redkih, ki gradi parkirišča tudi za zasebne potrebe. Zato moram reči, da me kar pogreje, ko slišim kaj takega. Naj gredo kar po celi Sloveniji in ne vem, če bodo na prste ene roke lahko našli občine, ki urejajo parkirišča za zasebne potrebe.

Med nezadovoljnimi zaradi lepljenja listkov zaradi nepravilnega parkiranja je tudi precej prebivalcev objekta, ki mi pravimo graščina, in ima hišno številko Motnica 1. Tisti ljudje tam prebivajo, kot vemo, je bilo v zvezi s tem precej nepravilnosti, posebno težava pa je, da ob objektu ni zadosti parkirnih mest. Ti ljudje pravzaprav niso krivi za to, da tam ni parkirišč. Prav zaradi njih je občina sprejela spremembe zazidalnega načrta, s katerimi je pristala na to, da žrtvuje del občinskega zemljišča za njihove potrebe. To seveda ne bo narejeno čez noč in tudi oni bodo morali dati nekaj zraven.

Miro Štebe

RUSKA RULETA NA MENGEŠKI CESTI

V prvih petih letošnjih številkah »Odseva« je bila pod gornjim naslovom predstavljena problematika bivanja ob Mengeški cesti in tudi nekatera prizadevanja za izboljšanje razmer.

V majski številki je bil objavljen odgovor predstavnikov Direkcije RS za ceste (DRSC), ki deluje v okviru Ministrstva za promet in zveze na nekatera vprašanja Odseva.

Iz odgovora DRSC-ja je razvidno, da je tudi njim poznana velika obremenjenost Mengeške ceste in da je ob njej potrebno urediti pločnike in zgraditi prehode za pešce. V nadaljevanju predlagajo, da Občina pripravi predlog lokacij dodatnih prehodov s strokovno obrazložitvijo.

Iz dosedanjih prispevkov v Odsevu je razvidno, da je Občina na DRSC poslala že več predlogov oz. pobud za urejanje Mengeške ceste, vendar na navedeni direkciji niso reagirali.

Zadnji tak dopis je bil poslan dne 10.2.

2004. V njem je navedena pobuda, da se za povečanje varnosti vseh udeležencev v prometu na Mengeški cesti postavi semaforje in uredi oz. na novo označi prehode za pešce, in sicer: pri Občini Trzin, pri Jan baru in pri izvozu za Jablce.

Zapisano je tudi:

»Ker DRSC še ni izvedla učinkovitih ukrepov, so sedaj občani obvestili upravo občine Trzin, da bodo sami fizično upočasnili promet tako, da bodo šli s traktorji na Mengeško cesto.«

Na dopis po petih mesecih še ni odgovora! Na zboru občanov dne 5.7.2004 je bila podana pobuda, da se za prebivalce Mengeške ceste takoj po dopustih (v septembru) skliče sestanek, na katerem se bo preučila možnost hitrejšega reševanja preče prometne problematike.

Slane Mesar

PRED PRAZNIKOM NADVSE DRUZABNO IN SLAVNOSTNO

Ae nekaj dni pred proslavo dneva državnosti se je po Trzinu šušljalo, da bo letošnja proslava nekaj posebnega, saj je bila nje-
na izvedba zaupana članom upokojenskega društva Žerjavčki.

»Ja, bomo pa slišali več partizanskih pesmi!« so namigovali nekateri. Popoldne, na predpraznični dan, se je ob mostu preko Pšate pri Gregčevi domačiji začelo nabirati vse več ljudi in moramo zapisati, da tako dobro obiskana še ni bila nobena proslava v počastitev dogodkov, ki so pripeljali do osamosvojitve Slovenije. Predstavniki zveze veteranov vojne za Slovenijo, v slavnostnih uniformah in z zastavami, in glasbeniki iz vrst slovenske vojske so dali prireditvi poseben, strumen značaj. Kot je že običaj, so ob pomniku trzinske bitke med osamosvojitveno vojno pred trinajstimi leti pritrtili venec in se spomnili žrtev tedanjih bojev. Slavnostni govornik na proslavi, Milan Obreza, je obudil spomin na dogodke pred 13. leti. Opisal je, kako je potekala osamosvojitvena vojna in poudaril pomen bitke v našem kraju, poudaril pa je tudi, da takratni dogodki ne bi smeli v pozabo, saj so krepko vplivali na usodo in življenje našega naroda. Župan občine Trzin g. Tone Peršak, ki je imel precej zasluga pri oblikovanju programa proslave, je pozdravil vse udeležence, na kratko poudaril pomen osamosvojitve, nato pa je pojasnil zasnovano in sporočilo proslave, ki so jo pripravili. Čeprav Slovenci nimamo prav blesteče in zmagovite zgodovine, to ne pomeni, da naš narod ne pomni junaških dogodkov in pogumnih dejanj svojih pripadnikov. Slovenci so se v vsej svoji zgodovini izkazovali s pogumom in kot dobri borci, le da so se pogosto morali boriti za druge, za svoje zavojevalce. Slovenska narodna zakladnica vseno hrani veliko borbenih, junaških pesmi, ki govorijo o vojni in trpljenju naših prednikov. Slovenski fantje so odhajali za dolga leta v tuje vojske, kjer so prelivali kri za tuje gospodarje, doma pa so ostajala njihova dekleta, žene in drugi domači. Kot dobri vojaki so se naši predniki izkazali tudi na frontah prve svetovne vojne in med drugo svetovno vojno, ko so se prvič bojevali za Slovenijo. Takrat je zasijalo upanje, da bomo Slovenci končno gospodarji na svoji zemlji, kar se nam je v celoti posrečilo

šele med osamosvojitveno vojno pred trinajstimi leti. Pesmi, ki so jih zapeli pevci mešanega pevskega zbora Žerjavčki in zrecitali recitatorji društva upokojencev, so govorile o tej epopeji, o trpljenju in tudi junaštvu naših ljudi v vojnih obdobjih. Marsikdo se je zamislil in lahko smo ponosni na zgodovino našega naroda. Ni se nam trbca sramovati, če dolga stoletja nismo imeli svoje države. Naši predniki so ves čas hrepeneli po njej in mi smo tista srečna generacija, ki se ji je sen naših dedov uresničila. Zdaj smo se lahko z dvignjenimi glavami vključili v skupnost evropskih narodov, boriti pa se moramo, da naša kultura, naš jezik in naš narod ne bo poniknil v talilnem kotlu nove Evrope.

Po proslavi so se udeleženci podali proti kamnolomu. Člani Društva veteranov vojne za Slovenijo in Turističnega društva so vsem delili bloke za hrano in pijačo, s katero je udeležence praznovanja počastila občina. Čeprav vreme, kot smo bili to pomlad Trzinci ob koncu tednov vajeni, ni kazalo najboljše, dopoldne je še močno deževalo, je bil obisk na družabnem srečanju v kamnolomu še številnejši kot na proslavi ob Gregčevem mostu.

Prizadevni organizatorji so postavili veličasten kres, za vsak primer pa so večino miz in klopi postavili tudi pod šotorom. Vsa mesta za

mizami so se hitro napolnila, tako da je bilo treba postaviti še dodatne mize in klopi, zelo hitro pa je zmanjkalo tudi klobas. Organizatorji so ponujali tudi zelo kakovosten golaž, vendar je precej udeležencev kresovanja z nestrpnostjo čakala na novo pošiljko klobas, ki so jih kmalu pripeljali iz vasi, a je tudi druga pošiljka kmalu pošla.

Organizatorji, ki so se spominjali, kako so lani klobase ostajale, se niso mogli načuditi takšnemu povpraševanju po njih. Mogoče je šlo za množično psihozo, a ko je zagorel kres, so se misli večine udeležencev kresovanja le preusmerile od klobas.

Župan g. Anton Peršak je ob kresu spregovoril še nekaj pozdravnih besed, nekateri pa so se spomnili, da kres ne gori samo v počastitev praznika, ampak da je zagorel tudi po starodavnem običaju naših prednikov, kresovanju, s katerim so včasih zaznamovali čas, ko ima dan največjo moč nad nočjo.

Miro Štebe

IZ ŽIVLJENJA ŽUPNIJE SREBRNA MAŠA PROF. DR. BOGDANA DOLENCA

V nedeljo, 4. julija, so zvonovi sv. Florjana z ubranim pritkavanjem vabili k slovesnosti ob srebrni maši g. dr. Bogdana Dolenca. Uvodoma je cerkveni pevski zbor zapel pesem »Srebrnomašnik, bod pozdravljen«, nato mu je Emilijan Pevec prebral lastno pesem – voščilo, predstavnik faranov pa mu je izročil simbolično darilo – ročno izdelan kelih s sliko sv. Florjana.

Foto: M. Kovač, Fondacija, Turjak

V pridigji je slavljencu spregovoril upokojeni beograjski nadškof dr. Franc Perko. Najprej je orisal njegovo življenjsko pot: »Moj nekdanji študent Bogdan se je rodil l. 1953 v Četeni Ravni pod Starim vrhom v Poljanski dolini. Novo mašo je pel l. julija l. 1979 pod slovensko lipo poleg cerkve sv. Tilna v Javorjah. Prvo kaplansko mesto je imel v Grosupljem, nato je odšel na podiplomski študij v Rim, kjer je po štirih letih doktoriral iz dogmatike. V doktorski

disertaciji je obravnaval angleškega teologa in kardinala Newmana. Po vrnitvi v domovino je najprej služboval na Kapilju v Novem mestu, leta 1987, ko sem sam odšel v Beograd, pa je prevzel moje mesto profesorja na Teološki fakulteti. V tretjem letniku predava predmeta Nauk o cerkvi in Teologija drugih krščanskih cerkva. Poleg dolžnosti profesorja ima tudi druge pomembne zadolžitve. Vodi katedro za osnovno bogoslovje, religijologijo in dialog. Dejavno se vključuje v ekumensko dogajanje, ki ima namen zблиžanje in zedinjenje kristjanov. Je eden najbolj vnetih duhovnikov ljubljanske nadškofije.«
V nadaljevanju je g. Perko obrazložil pomen novomašniškega gesla g. Bogdana Dolenca

Nadškof dr. Franc Perko, srebrnomašnik dr. Bogdan Dolenc in Ignacija Perko Kriz, osredinski mešan

SRERRNOMAŠNIKU PROF. DR. BOGDANU DOLENCU

Se milost božja dotaknila srebrnomašnika je do srca, da nesebično se razdaja za človeka in Boga.

Ste vaše geslo si izbrali, »Vem, komu sem veroval,« talente svoje darovali, ki Vsemogočni vam jih dal.

Na pateni v obliki kruha v kefhu vino, božja kri, duhovnik na oltar prinaša daritev je za vse ljudi.

Vodnik v življenju nam bodite, odvrčajte nas greha, zmot, ko srebrni jubilej slavite, naj blagoslovljena vam bo pot!

»Vem, komu sem veroval« (to so besede apostola Pavla), in zaključil:

»Dragi in spoštovani gospod Bogdan, Bog naj te vodi še naprej in naj ti pomaga, da boš vneto in uspešno skrbel za edinstvo naše cerkve in zavzeto pomagal vsem, ki se pripravljajo na lep duhovniški poklic.«

Po pridigi je srebrnomašnik povabil farane k »ofru« (darovanju), ki ga je namenil za potrebe trzinske cerkve.

Pred koncem maše se je zahvalil vsem, ki so poskrbeli za lepo slovesnost, ter vse navzoče povabil, da se po maši udeležijo srečanja pred cerkvi.

SM

Dr. Franc Perko, upokojeni beograjski nadškof

Dr. Bogdan Dolenc med mašo

26. Kmečki praznik v Moravčah

Društvo podeželske mladine Moravče vas vabi na 26. Kmečki praznik, ki bo v nedeljo, 25. 7. 2004, v Moravčah, z začetkom ob 15^h. Zvrstile se bodo kmečke igre, le-tem bo sledi krajši kulturni program in veselica z ansamblom Mladi Dolenci ter bogatim srečelovom. V Kulturnem domu si boste lahko ogledali razstavo na temo Podeželje in stara kmečka orodja. Za dobro vzdušje in zanimivo nedeljsko popoldne boste poskrbeli vi, mi, članice in člani društva pa bomo poskrbeli za jedajo in pijačo.

Vljudno vabljени!

OTROK ZA ZDRAV RAZVOJ POTREBUJE LJUBEZEN IN VZGOJ

Življenjski ritem in harmonija

Otrokom pomagamo k spoznanju, da se za življenjskimi negotovostmi skrivata harmonija in ritem, da svet, kakršnega vidimo, sestavlja nešteto raznoterih pojavov, ki se na skrivnosten način dopolnjujejo.

Za majhne otroke je zelo koristno, da že zgodaj spoznajo ali, bolje - začutijo to harmonijo in ritem. To jim omogoči, da vidijo življenje kot nekaj v temelju lepega in v nekaterih pogledih predvidljivega, kar jim da občutek miru in osebne moči. Majhni otroci si ustvarijo nekakšen miselni zemljevid sveta, ki jim omogoča, da se znajdejo v življenjskih labirintih, da vzpostavljajo odnose do stvari, da se izogibajo bolečinam in da doživljajo radost; kratka, da se v tem svetu počutijo prijetno.

Narava je zasnovana na načelih harmonije in skladnega ritma. Drevesa, gore, oblaki, sončni žarki, travniki ... - vse to ima svojo, do podrobnosti določeno vlogo. Periodično menjavanje letnih časov, dneva in noči, mladosti in starosti, setve in žetve, vdiha in izdiha, nas navdaja s prijetnim občutkom. Vse to nam omogoča, da načrtno uspešno prihodnost.

Ker smo z naravo tako tesno povezani, sta torej harmonija in ritem del nas. Otroci so naravi mnogo bližje kakor mi. Svet doživljajo neposredno in odprto - takega, kakršen je. Za otroka so barve barve in ne nekakšna teorija o tem, kako površina absorbira in odbija spekter vidne svetlobe. Otroku je voda voda, za otroka sonce kroži okrog zemlje, ko zaide, pa se na nebu prikažejo luna in zvezde. Otrok je natančen odraz tega, kako naravo, življenjske dejanske dogodivljaje. Z neposrednim komuniciranjem z naravo, z življenjem, namesto opletanja z dejstvi, zakonitostmi, je otrok v mnogo intimnejšem stiku z naravo, ki jo v resnici pozna boljše kakor mi. Ker je naravi tako blizu, otrok neposredno čuti njeno harmonijo in ritem ter živi v skladu s tem. Modri starši in vzgojitelji se otrokove povezanosti z naravo zavedajo, jo vzpodbujajo in jo skušajo skupaj začutiti z otrokom. Otroke vzpodbujajo, da uporabljajo oči, zbirajo listje, kamne in druge darove narave, da opazujejo rdečino sončnega zahoda ter nočne pohode meseca. Skupaj z otroki uživajo v vonjavah narave, v brenčanju čebel, v dehtanju cvetic in sveže pokosene trave ...

Otroci so za vse omenjeno dovzetni in ko jih pri tem spremljamo in vodimo, bogatimo tako njih kakor sebe. Majhne otroke čudež narave vsega prevzame. Kako pozorno sledi lazenju gosenice po travni bilki, kako prizadevno koplje po pesku in čofota po plitvini in raziskuje podvodne špranje, kako očaran odtrga cvetlico in se za dolgo zazre v njeno nežno lepoto, kako zelo uživa v tekanju po visoki trati, v pestovanju in ljubkovanju domačih živali, v igrivem ravnanju z vrstniki. Če znamo odpreti oči za vse to, lahko spoznamo, da na tem svetu nismo sami, marveč smo sestavni del edinstvenega živega sistema, ki sega od najmanjše žuželke do najbolj daljne zvezde.

Če se nam posreči naravo znova pogledati skozi oči otroka, bomo odkrili nekaj, kar smo nekoč že vedeli, pa smo pozabili: da zaradi svoje enosti z vesoljem v resnici tudi sami nimamo meja.

Da otrok resnično doživi ta otroški svet, je v veliki meri odvisno od nas odraslih, staršev in vseh tistih, ki delamo in se igramo z njimi, od nas, od katerih so otroci odvisni.

Otroci imajo pravico do svojega otroštva, do svojega OTROŠKEGA SVETA, KI JE NEPONOVLJIV. To je tudi mnogokrat napisano in izgovorjeno. Zato varujemo otroštvo otroka. Pogosto k temu opozarjajo in kličejo na različne načine sami.

Ljudje smo pač takšni, da radi iščemo izgovore in prelagamo bremena na druge. Korenincem problemov je potrebno iskati v nas samih, v naših navadah, razvadah, načinu življenja.

Da, prav mi smo tisti, ki največ lahko storimo za svoje in naše otroke. Zavedamo se, da otrok raste, se razvija in vzgaja v duhu ljubezni, spoštovanja, skladnosti in da tudi dovolj dobro zadovoljuje svoje RAZVOJNE POTREBE, in, če nam uspe, lahko veliko naredimo za RAZVOJ OSEBNOSTI svojih in naših otrok.

Se nadaljuje...

Mateja Chvalat
Društvo prijateljev mladine

ČLANICE DRUŠTVA PRIJATELJEV MLADINE OBDARILE OTROKE, KI KONČUJEJO OBISKOVANJE VRTCA

Da bi otrokom zaključek vrtca oz. vstop v devetletko ostal v čim lepšem spominu, poskrbijo že nekaj let člani Društva prijateljev mladine Trzin, ki otroke obdarijo s praktičnimi darili. Letos sta to nalogo z veseljem in zelo prijetno opravili ga Meta Železnik in ga. Majda Ipavec.

Vsak otrok je prejel zvezek in flomastre - potrebščine, ki jih bodo otroci potrebovali v šoli. Priložena pa je bila tudi risbica otrok 2 a in 2 b razreda OŠ Trzin, s katero želijo polepsati vstop v šolo 44 otrokom iz vrtca Žabica in vrtca Palčica. V društvu si prizadevajo, da s tem darilom ne razveselijo zgolj otrok, ampak tudi njihove starše, če le pripomorejo k zmanjšanju drugače precej velikih stroškov ob nakupu šolskih potrebščin.

Po krajšem uvodu so članice društva povprašale otroke, kaj vedo o društvu in njegovem delovanju, nato pa so vsakemu izročile darilno vrečko. Otroci so jih bili zelo veseli in so v zahvalo predstavnicam društva zapeli nekaj pesmic, ki so se jih naučili v letošnjem letu.

Otroci so domov odhajali veseli in nasmejani, pa tudi njihovi starši niso skrivali zadovoljstva nad res lepim darilom.

Društvo prijateljev mladine in otroci se zahvaljujejo za prejeta darila založbi IZOLIT d.o.o. iz Trzina ter podjetju Antus d.o.o. iz Jesenic.

Za DPM Petra

ZAKLJUČEK LETA PIKAPOLONIC IZ VRTCA ŽABICA

Do dolgo časa sem premišljevala, kako bi se z Gašperjem poslovila od »najinih« 24 otrok, starih od 3-5 let, v večini dečki, kolikor sva jih imela letošnje šolsko leto. To so bili razigrani, vedoželjni otroci, vedno pripravljene na nove dogodivščine in nove izzive. V mrzlih dneh imamo skupna srečanja s starši v premajhnih prostorih vrtca, kjer je velika gneča preaj pravilo kot naključje, vendar si starši želijo videti svoje otroke v okolju, kjer dnevno preživijo kar nekaj ur. Zaposleni se trudimo, da so te ure za otroke čim bolj prijazne, obogatene z različnimi dejavnostmi, ki omogočijo otroku čim bolj prijetno, zabavno, pestro bivanje v vrtcu. Prav tako si prizadevamo vrtce čim bolj približati staršem pa tudi dedkom in babicam ter ostalim otrokovim sorodnikom in jih vključevati oziroma privabiti na različne delavnice, ki jih pripravljamo vzgojiteljice z veliko pomočjo pomočnic in pomočnika. V letošnjem letu so se le – ti lahko udeležili: kostanjčevega piknika, hip-hop urice v šolski telovadnici, prednovoletne delavnice, novoletne čajanke, pustovanja, delavnice izdelovanja lutk, srečanja za starše ob 8. marcu in Knjigobube (predbralna značka za predšolske otroke). Imamo pa še nekaj novih, boljših zamisli za prihajajoče leto, ki jih bomo skušali uresničiti ter z njimi popoprestriti dogajanje v vrtcu.

Ker so končno prišli lepši in toplejši dnevi, sva se z Gašperjem odločila, da bo najino slovo od pikapolonic zunaj, na prostem. Pa ne na vrtčevskem igrišču, ki ga vsi dobro poznajo, ampak nekje drugje v Trzinu. V skupini je nekaj otrok (s starši), ki so priseljeni in živijo v blokih, in še ne poznajo vseh lepših, ne tako skrilih kotičkov našega Trzina. Prav zato sva se odločila za prostor pri gradu in na smučišču.

Povabila sva jih, da se dobimo v Jablah. Na poti do gradu so otroci iskali skrivna sporočila dobrega grajskega duha. Ta jih je usmerjal in jim določal naloge, ki so jih morali reševati, hkrati pa so z odgovori pokazali, kaj so v tem letu pridobili. Pri gradu so prebudili in priklicali spečo Trnujčico, ki jih je razveselila s svojim obiskom. Z njo so se pogovarjali o življenju na gradu, vitezih in o tem, zakaj je zaspala. Pot jih je nato vodila do smučišča v Dolgi dolini, kjer so morali po zapetih pesmicah poiskati skriti zaklad pod visoko smreko. To otrokom ni delalo preglavic saj so bili zelo motivirani. Za poprestritev našega druženja pa so otroci zaplesali ples, ki so se ga naučili na glasbo Ob bistroem potoku. Starši in ostali prisotni so navdušeno ploskali. Ko so že mislili, da je konec »uradnega« dela našega druženja, pa se je iz gozda prikazala teta Pehta, ki je tam nabirala zdravilne rastline. Prišla je pogledat tudi otroke in starše, ki so bili nad obiskom zelo presenečeni. Še bolj pa sta jih presenetila Bedanec in Kekec, ki sta iz gozda pritekla z velikimi palicami, s katerimi sta se bojevala. Nekateri otroci so se prestrašili, drugi pa so od veselja kar cepetali in ploskali. Zagotovo pa so vsem srčki bili hitreje. Teta Pehta je umirila Bedanca; postal je prijazen ter tako prijatelj otrokom, ki so še naslednje dni v vrtcu preko igre in navdušene-

ga pripovedovanja podoživljali naš res enkratni zaključek, ki bo zagotovo vsem udeležencem ostal v lepem spominu. Posebej se mi je v spomin zapisal stavek malega Filipa: »A veš, da je Bedanec rekel, da sem lahko njegov prijatelj!« Naše prijetno druženje smo zaključili, ko se je že večerilo in nas je preganjal mraz.

Zahvalila bi se rada vsem, ki so se odzvali mojemu povabilu in ki so s svojo prisotnostjo naredili naše druženje nepozabno.

S svojim nastopom so nas razveselili in počastili: Adi Mušič - teta Pehta, Tone Ipavec - Bedanec, Eva Mioč - Trnujčica, Saša Štih - Kekec ter člani smučarskega društva, ki so pomagali pri pripravi prostora in nam »posodili« brunarico.

Ob zaključku pisanja pa se mi poraja vprašanje: zakaj naše otroke vozimo na ogled Kečkeve dežele v Kranjsko Goro, ko pa lahko Trzinci z odličnimi igralci, ki jih Trzin premore, in v prekrasni naravi pripravimo trzinskega Kekca ravno tako dobro, če ne še bolje?

Petra

ŽUPAN SPREJEL NAJBOLJŠE LETOŠNJE OSNOVNOŠOLCE

Predno je še zadnjič v tem šolskem letu zapel šolski zvonec: kot je že običaj, najboljše učence posameznih razredov trzinske osnovne šole sprejel župan naše občine g. Anton Peršak. Za razliko od prejšnjih let je bil sprejem 24.6. v predverju novega trzinskega družbenega centra v T 3. Med krajšim kulturnim programom je učencem spregovoril tudi gostitelj. Obudil je spomin na svojo mladost, ko je bil v osnovni šoli zaljubljen in najboljšo učenko. Poskusil je osvojiti njeno srce in se je pridno učil, tako da je tudi sam postal najboljši učenec, naklonjenost do najboljših učencev pa se mu je zapisala v srce in še zdaj z velikim veseljem sprejema najboljše odličnjake. Na sprejem so tokrat povabili tudi učenko Glasbene šole Domžale Laro Markič in večkratnega državne prvega v karateju Gašperja Skoka. Ob sodelovanju ravnatelj trzinske osnovne šole g. Franca Brečka je župan učencem podelil priznanja in priložnostne nagrade, nato pa so se vsi skupaj posladkali s slaščicami in sokom.

1. A/9	Klara BOHNEC	4. B	Katja STRNAD
1. B/9	Julija KLAUŽAR	5. A	Špela GORIUP
1. A/8	Martin MAZI	5. B	Nina SMOJE
1. B/8	Aljaž PAVŠEK	7. A/9	Anja MODEC
2. A	Urša MATIČIČ	7. B/9	Petra BUKOVEC
2. B	Maja PIRC	7. A/8	Brigita KLEMEN
3. A	Jaka PERNEL	7. B/8	Tjaša MAROLT
3. B	Neža FERKO	8. A	Edis KERIC
4. A	Jerec BOHNEC	8. B	Teta PINTER

ZA ŽERJAVČKE STA BILA JUNIJ IN ZAČETEK JULIJA ZELO PESTRA

V začetku poletja člani Društva upokojencev Žerjavčki niso mirovali, ampak so bili zelo dejavni tako na društvenem področju kot na prireditvah Trzinske pomladi.

Kot veste, se je v okviru festivala Trzinska pomlad zvrstila cela vrsta prireditev in proslav. Trzinski žerjavčki smo se jih zelo množično udeleževali, naši recitatorji in člani pevskega zbora pa so na prireditvah tudi sodelovali, še zlasti na tistih, ki jih je pripravljalo Turistično društvo, od Florjanovega sejma naprej.

Zelo zagnano so hodili na svoje pohode »četrtkovi pohodniki«, to so tisti naši člani, ki se vsakega četrta zjutraj zberejo pred Merkatorjem in krenejo na rekreacijski pohod. Poleg rednih sprehodov v okolici Trzina so obiskali tudi Veliko planino in Sv. Primoža nad Kamnikom. Junij je tudi čas, ko zdaj že tradicionalno v Dolgi dolini pripravljamo svoj spomladanski piknik. V prijetnem vzdušju, ob dobri hrani in bogatem srečelovu je popoldne kar prehitro minilo, za dobro razpoloženje pa nam je prišel na pomoč harmonikar Jože.

Na povabilo Društva upokojencev Moravče smo se udeležili nabinjanja zdravilnih zelišč. Pod vodstvom mentorja Ivana Kodermana smo se odpeljali v vas Peče, od tam pa smo se podali na okoliške vrhove, ki so prava oaza neokrnjene narave. Ob tej priliki smo se z g. Kodermanom dogovorili, da nas obišče tudi v Trzinu in da nam predstavi svoje izdelke in tudi načine uporabe zdravilnih zelišč.

Njegovega predavanja se je udeležilo več kot 20 upokojencev, kar pomeni, da je zanimanje za naravna zdravila zelo veliko. Dogovorili smo se, da se jeseni spet snidemo.

V okviru prireditev za športno značko Trzina smo se udeležili pohoda na Košuto, žal pa v premajhnem številu. 24. 6. je bilo srečanje slovenskih upokojencev v Slovenj Gradcu, kjer smo bili prisotni tudi žerjavčki.

V začetku julija smo z Benotoursom obiskali avstrijsko Koroško, kjer še živijo Slovenci, žal pa njihovo število iz leta v leto upada. Pot nas je vodila skozi karavanski predor v Ziljsko dolino do Šmohorja in naprej do Belega jezera. Zanj je značilno, da leži na nadmorski višini 980 m in je zato najvišje kopalno jezero v Evropi. Obiskali smo še Millstalter see, Osojsko jezero in končali ob Vrbskem jezeru. V Vrbi smo se vkrcali na ladjo in se odpeljali do Maria Wörtha. Za zaključek pa smo se povzpeli še na razgledni stolp, ki nam je nudil čudovit pogled daleč naokoli.

Med potjo smo si ogledali še dva samostana in večje število zgodovinskih cerkva. Po zaslugi vodiča, g. Toneta, je bil izlet izredno zanimiv, zaradi njegovega dobrega poznavanja pokrajine, zgodovinskih zanimivosti in kulturnih spomenikov. Po večerji smo se vrnili domov prijetno utrujeni in polni lepih vtisov.

Franc Pavlič

OBVESTILO ČLANOM DU »ŽERJAVČKI« TRZIN

V četrtek, 2. septembra 2004, vabimo člane Društva upokojencev, da se udeležijo SREČANJA UPOKOJENCEV GORENJSKE, KOROŠKE, FURLANIJE JULIJSKI KRAJINE IN SLOVENIJE, ki bo v Kranjski Gori. Pravčasno bomo objavili točen čas odhoda, ceno in zadnji rok prijave.

Upravni odbor

Koroška - Beilo jezero

Slavonij Gradec

Mednarodni folklorni festival

Šestindvajsetega junija smo si imeli tudi mi priložnost ogledati Mednarodni folklorni festival, ki se je, kot prejšnji dve leti, zgodil na dveh različnih prizoriščih, in sicer v Trzinu in na Studencu pri Domžalah. Z njim so se zaključili dnevi kulture, umetnosti in skupnega druženja, zbrani pod imenom Trzinska pomlad, v okviru katere so bili obiskovalci letos deležni različnih prireditev od gledaliških predstav, koncertov, literarnega srečanja in seveda že omenjenega nastopa folklornih skupin.

Tudi letošnji folklorni festival je potekal pod pokroviteljstvom mednarodne organizacije SIOFF, ki je zopet poskrbela za to, da so se na omenjenih dveh prizoriščih zvrstile res kvalitetne folklorne skupine mednarodnega slovesa. Letos so nas tako obiskali gostje iz Švice, Makedonije in Romunije ter seveda Slovenije. Prvotno naj bi na festivalu nastopila tudi domača otroška folklorna skupina osnovne šole Trzin in turističnega društva Trzin, pa je bila skupina na žalost nepopolna, saj je šest otrok manjkalo, tako da je njihov nastop odpadel. Ni kaj, tudi počitnice zahtevajo svojo davek. A vendarle, sedem izjemnih nastopov, ki smo jih bili gledalci deležni, je odtehtalo tistih nekaj nepričakovanih zapletov, za katere se pri skoraj vsaki prireditvi spodobi, da ponagajajo organizatorjem. Prireditve, ki je potekala na športni ploščadi pri osnovni šoli, so s krajšo zamudo (zaradi tehničnih problemov, kajpada) odprli člani akademske folklorne skupine Doina iz Bukarešte. Skupino je leta 1963 ustanovil znani etnolog Georghe Baciu in danes spada med najbolj znane romunske folklorne skupine, v kateri se je do sedaj zvrstilo že mnogo generacij študentov z namenom, da ponesejo romunsko ljudsko pesno in glasbeno tradicijo na široko po svetu. Skupina izvaja pesmi, ples in običaje iz vseh pokrajin svoje države in je v preteklosti že prejela številna mednarodna priznanja. Njihov prvi nastop je začela spremljajoča glasbena skupina, ki je na tipična romunska glasbila zaigrala suito ljudskih molitov. Glasbi so sledili plesi, ki izhajajo iz vzhodnega dela Romunije, imenovanega Muntenijska, in se navadno izvajajo ob žetvi. Prva so zaplesala dekleta, kasneje pa so se jim pridružili še fantje – Caiusi, ki so pri plesu uporabljali palice.

Na odru so se kasneje kot peti predstavili še enkrat, najprej z Romunsko rapsodijo. Sledila je znana romunska pesem Škrjanček, v kateri se pojavljata panova piščalca, imenovana tudi nari. Piščalca posnema petje škrjančaka in je instrument, igranju katerega se je posvetil znameniti godec Georghe Zamfir, ki je svojo umetniško kariero začel prav v folklorni skupini Doina. Po glasbi so se znova predstavili še plesalci, tokrat s spletom plesov iz Transilvanije. Kot drugi so se občinstvu predstavili člani švicarske folklorne skupine Les Zacheos, ki prihajajo iz mesteca Sierre v dolini Valais, kjer so se do danes ohranili številni stari ljudski običaji. Skupina je že

stara znanka mednarodnih odrov, pa tudi sama organizatorica znanega mednarodnega bienalnega folklorne festivala FIFO v Martignyju. V svoji prvi točki so v nastop vključili bogate maske, s katerimi so gledalce popejale v svet starih legend. V kasnejši točki, ki so jo poimenovali *nabor*, so prav tako nastopili v pestrih kostumih, le da so tokrat poplesali v bolj konkretno časovno obdobje, in sicer srednji vek, ko so švicarji služili v tujih vojskah.

S svojim temperamentnim in živahnim nastopom je navdušila makedonska folklorna skupina Orce Nikolov iz Skopja. Skupina je na tem festivalu nastopila prvič. Folklorna umetnost se je v Makedoniji v vseh svojih bogatih oblikah ohranila vse do danes. Zato je bil tudi nastop skupine Orce Nikolov nad vse pester. Priказali so pastirske ples s planine Osogovo z vzhodnega dela države, pa najbolj znane ples iz osrednjega dela Makedonije, kot so dravecva, pajduško, čučuk in druge. Pastirske ples so izvajali le moški v lepih belih oblačilih, ples pa je spremljalo tipično makedonsko ljudsko glasbilo – gajde.

Slovenijo so to leto zastopali veterani železnikarske folklorne skupine Tine Rožanc iz Ljubljane, ki letos praznuje 55 let delovanja. Predstavili so se s šegavimi in veselimi plesi Goriškega in nas popejali v razpoloženje, kjer ni časa za ravnodušnost. Med drugim so odplesali tudi spretnostni fantovski ples s klobuki in *Ponjave šivat*, mimično interpretacijo znane prekmurske pesmi. Ob koncu so se na odru zvrstile vse štiri skupine in se skupaj v plesu in glasbi poslovile z znano domačo *Mi se mamoradi*. S to pesmijo, ki je hitro ogrela že malo premržene obiskovalce, se je zaključil sedaj že tradicionalni Mednarodni folklorni festival, ki je bil, kot se za tako prireditve spodobi, zelo dobro obiskan. Po mnenju organizatorjev si je festival ogledalo preko štiristo obiskovalcev, veselih, da so lahko na enem mestu doživeli bogato srečanje štirih različnih kultur in njihovega ljudskega izročila.

Jana Urbas

Folklor v Trzinu: danes ne, jutri da?

Če se vam ljubi v tem poletnem času brati Odsev in prebirate te vrstice, potem vedite, da me je napotilo napisati ta sestavek o folkloru v Trzinu to, ker je bil pred kratkim zelo dobro obiskan nastop mednarodnih folklornih ansamblov v Trzinu, ki so ga obiskovalci zelo lepo sprejeli in nagradili vse skupine s primernim ploskanjem. Tudi odzivi po nastopih so bili odobravojoči in predsednici TD g. **Jožici Valenčak** so izkazali hvaležnost za organizacijo prireditve. To je bilo že drugič in vse kaže, da bomo uvrstili ta festival v vsakoletno ponudbo za popestritev Trzinskega poletja. Grenak priokus po prireditvi pa nam ostane, ker ni nastopila mlada folklorna skupina iz Trzina, ki je bila sicer najavljena v programu, vendar zaradi poletnih počitnic ni bilo vseh nastopajočih doma, okrnjene ekipe pa vaditeljica in mentorica ga **Maja Vujovič** nikakor ni želela pustiti nastopiti. Zato smo jo naprosili, da nam nekaj pove o svojih vtisih, težavah in načrtih za prihodnje.

Ga. **Maja Vujovič**:

Otroška folklorna skupina, ki deluje že četrto leto pod okriljem OŠ in TD Trzin, je nastala na pobudo gospoda **Rada Zupanca**, ki je velik ljubitelj slovenskega ljudskega izročila, ki se najlepše izraža skozi folklorne plesje iz raznih področij Slovenije. Prav na njegovo pobudo sem leta 2003 prevzela mentorstvo otroške folklorne skupine, v kateri je bilo 12 otrok v starosti od 7 do 12 let. Otroška folklorja je povsem drugačna od tiste, ki se izvaja v odraslih sestavih in vsebuje obilico otroških norčij, igric, zbadljivk, lovljenja... Koreografije so bile sestavljene kot zgodbe, v katerih

ima vsak otrok svojo vlogo, kar daje otrokom možnost za individualno izraznost, pogum za nastop pred gledalci in lastno kreativnost v smislu interpretacije posameznih besedil, v katerih se pri mnogih izkaže tudi velik smisel za dramatiko in izraznost iz domisljjskega sveta otroka.

Ker so otroci različnih starosti, sem jih smiselno razdelila v dve starostni skupini: mlajši so se imenovali *Smrkci*, skupina je bila sestavljena iz otrok od 6 – 10 leta, starejši (11–13 let) pa so bili *Zverine*. Vaje so potekale ločeno, delali pa smo tudi skupno koreografijo z naslovom *Kralj Matjaž in pravica*, v kateri so starejši otroci prišli do izraza predvsem pri izvajanju besedil, obenem pa so bili povezovalci celotne zgodbe oziroma koreografije. Mlajši so prišli do izraza z različnimi igricami, kot so: *Buče ruvamo*, *Zvezde mečemo*, *Rink'ce talamo*, *Na cile*, *Kilcanje murna*, *polža*, *pikapolonice*...

Otroci so zelo radi nastopali, bodisi v okviru prireditev v šoli ali pa na prireditvah, ki jih je organiziralo Turistično društvo. Udeležili smo se tudi območnega srečanja folklornih skupin, kjer smo kot razmeroma mlada skupina (gleda na nastanek) kar uspešno zastopali svoj kraj – Trzin. Pri delu mi je bila v veliko pomoč na-

klonjenost g. **Franca Brečka**, ravnatelja OŠ, in ge. **Jožice Valenčak**, predsednice TD.

Rekli ste, da v Trzinu končujete z mentorstvom; kaj vas je tako razočaralo?

Odgovorila bom zelo odkrito, ker mislim, da je tako lahko prispevam k izboljšanju razmer.

V Trzinu se ljudje zelo radi pohvalijo, da obstaja tudi folklor, sami pa zelo malo storijo za to dejavnost. Otroci radi hodijo na vaje; sčasoma bi skupino razširili in kakovostno izboljšali, pa vendar ni dovolj zanimanja; najdejo se celo starši, ki jih niti na nastope svojih otrok ni, da bi jih prišli gledat in spodbujati. Folkloro in vaje mnogi starši jemljejo bolj kot popoldansko varstvo, ki je pod okriljem strokovnega vodstva, in ker so pač njihovi otroci v tem času na varnem. Si lahko zamišljate, kako to vpliva na otroke?!

Pri realizaciji takšnega projekta kot je organizacija folklornih skupin in njihovo delovanje, se morajo polno angažirati tako občinska skupnost kot tudi šola (kadar gre za mladinske ekipe), največ pa je seveda odvisno od staršev. Vsi bi morali spodbujati to dejavnost, ker gre v Trzinu predvsem za mladino, pa tudi posredovanje folklorne vsebine preko ustnega izročila in plesa, tako iz Trzina in bližnje okolice kot vseslovenskega okolja.

Zelo rada delam z mladino, a če staršev niti na nastope njihovih otrok, ki se trudijo vse leto in pridno vadijo, ni, ko pa pride mednarodni folklorni festival v Trzin in imajo trzinski otroci možnost nastopiti na tako kvalitetnem festivalu, pa nastopa nikakor ne mremo izvesti, ker morajo otroci s svojimi starši na »bolj« pomembne opravke, tudi meni kot mentorici z veliko volje poide potrpljenje, saj konec koncev lahko počnem tudi kaj drugega, ker nočem biti socialna delavka, temveč ljubiteljica ljudskega izročila in članica folklorne skupine **Tine Rožanc**.

Iskreno mi je žal, da je do takega položaja prišlo, vendar se to dogaja že vseskozi in ni upanja na bolje. Zato sem se odločila, da zaenkrat preneham s svojim angažiranjem v Trzinu.

Razumem, da je otroška folklorna skupina še zelo mlada in je potreben čas, da ljudje spoznajo, kaj pravzaprav to je, a le malo staršev je mar, kaj njihovi otroci ustvarjajo in sploh počno, dokler je vse v redu.

Spoštovani Trzinci, vaši otroci so vaše zlato in vaš največji zalogin in oni so resnični in edini temelj, ki lahko budijo in poženejo korenine za ohranjanje ljudskega izročila Trzina, pa tudi širše. Seveda pa to ne pomeni, da moramo otroke vlačiti na vsako prireditev, ampak se je treba odločati na osnovi strokovnega mnenja mentorja in se dogovorno odločati, kje in kako bodo otroci nastopili in predstavljali Trzin, jim z udeležbo na njihovih nastopih dajali potreben pogum in spodbudo.

Z letošnjim letom sem mentorstvo otroške folklorne skupine končala, ker je šlo veliko moje energije v nič.

A nečesa mi ni žal: dragi Trzinci, z vašimi otroki sem se dobro imela, kar nekaj talentiranih mladih oseb sem spoznala in mislim, da so z veseljem hodili na vaje, se medsebojno družili, sprostiti, skušali pridobiti tako na samozavesti, na lastni kreativnosti, na medsebojnih prijateljskih, predvsem pa na zelo lepih medsebojnih človeških odnosih.

Škoda, ker vsega tega doslej niste videli in vedeli, ampak vaši otroci so vredni vaše pozornosti! In če bom vsaj enega »spreobrnila«, sem dosegla svoj namen. Hvala vsem.

Ja, kaj človek taki izpovedi lahko še doda? Grenko – sladke misli so se mi motale po glavi, ko sem pisal ta članek. Veliko je področij, kjer smo lahko do sebe in najbližjih, pa tudi do vseh drugih, bolj človeški in pozorni, čeprav kdaj pa kdaj tudi narejeno. Morda pa bomo sočloveku naredili, da mu bo vsaj za hip toplej pri srcu. Za to pa je že vredno živeti in se tudi kdaj potruditi!

POGLED IZ ZAODRJA

Festival Trzinska pomlad

Pozdravljeni, ljubitelji kulture!

Za nami sta še zadnji dve prireditvi v okviru Trzinske pomladi. Prvi del programa predzadnjo soboto v juniju je bil namenjen našim najmlajšim. Lutkovno gledališče Uš iz Slovenske Bistrice je naše prestolonaslednike nasmejalo in nazabavalo s svojo ročno spretnostjo in duhovitostjo. Odigrali so nam predstavo Kužek in muca in nas očarali predvsem s preprosto, a učinkovito animacijo roke - lutke. Takoj za njimi je na zeleno ozaljšan oder (tako kot se za pomlad spodobi) priromal Andrej Rozman - Roza s svojim kabaretom Simplozij. Svoj revni variete- Kabarete, kot ga sam imenuje, je začel z venčkom abstinence narodnih, ki so v bistvu prepesnjene slovenske pivske narodne pesmi. V svojem nerodno simpatičnem, duhovitem in domiselnem slogu je nadaljeval skoraj celo uro in dodobra nasmejal vse prisotne. Med drugim smo lahko nazorno videli način petja iz časov, ko slovenska beseda še ni smela biti glasno izgovorjena. V odlomku iz Shakespearjevega Sena kresne noči, seveda prepesnjene na Rozin način, pa so se v vlogah hudobnega leva, nesrečne luknje v zidu in negibnega trupla odlično izkazali tudi trije dobrovoljni trzinski gledalci, ki so z veseljem pomagali pri predstavi. Zaradi prisotnosti velikega števila otrok je Roza končal svojo predstavo s nekaj svojimi duhovitimi ugankami. Kot mi je zaupal kasneje, je imel posebej za Trzin pripravljenih še nekaj bolj »svinjskih«, vendar jih je zaradi otrok raje izpustil.

Direktno po osrednji ploščadi pa so na oder pred Centrom Ivana Hribarja prikorakali Dej še en litro, primorski brass band. Namen festivala Trzinska pomlad je, da Trzin ne bi bil samo spalno naselje, ampak tudi živ kraj s številnimi dogodki. Živahni in norčavi brass band je s svojim razposajenim repertoarjem latino, jazz in pop skladb prav gotovo opravičil naš namen in tja do dovoljene 22 ure navkljub hladnemu, prednevihnemu vremenu zabaval vse prisotne.

Mednarodni folklorni festival, ki se je odvijal na športni ploščadi OŠ Trzin med zadnjim vikendom festivala Trzinska pomlad, pa je že tradicionalno zelo dobro obiskan. Več o njem pa si lahko preberete v posebnem članku.

Spodobni se, da ob zaključku potegnemo črto pod letošnji festival. Prav gotovo ga je letos najbolj zaznamovalo deževno vreme. Od petih prireditev na prostem je trikrat deževalo, enkrat pa se je ne-

tišoč zadovoljnih gledalcev, nastopalo pa je preko 100 umetnikov z močno mednarodno udeležbo.

Seveda pa se vedno da še kaj izboljšati. Morda bi bilo naslednje leto bolje nekoliko zmanjšati število terminov in pridobiti nekaj močnih sponzorjev, s pomočjo katerih bi v Trzin lahko pripeljali še več kvalitetnih umetnikov. Veliko se da narediti še pri sami scenografiji in izboljšanju organizacije prireditve, tako da bo festival sčasoma pridobil neko samosvojo trzinsko dušo.

Seveda pa je edina prava nagrada nam organizatorjem, ki smo festival pripravljali že dva meseca pred začetkom in večinoma vsako soboto še kar nekaj ur v noč po končani prireditvi pospravljali, dober obisk in zadovoljna publika, ki smo jo bili deležni v veliki količini.

Teater Cizamo v Italiji

Gledališče kot umetniška panoga se je rodilo na ulici. Ulično gledališče je staro skoraj toliko, kot je stara zgodovina urbanega družjenja ljudi. Gadači bi rekli, da je ulično gledališče mati vseh gledališč. V srednjem veku je cerkev kar nekaj časa izkoriščala ulično gledališče za igrano ilustracijo svojega nauka. V času renesanse so na trgih in sejmih delovale zabavljajske ulične gledališke skupine, ki so se v svojih burkah in skečih norčevale iz plemstva. Skozi zgodovino in s tehnološkim napredkom se je gledališče čedalje bolj selilo v zaprt prostor in na oder. Vendar se tudi pri sodobnem uličnem gledališču ne dogaja več, da v gledalce letijo paradizniški in jajca, nihče več ne prdi in ne kriči med predstavami, kot se je npr. dogajalo v beneških gledališčih v času Goldonija in tudi še kasneje v slavnem Shakespearjevem Globe teatru v Londonu.

Ulično gledališče je ena najtežjih gledaliških oblik. Živi za tukaj in sedaj. Zahteva prepričljivega, duhovitega igralca, ki v nobeni drugi upodablja oči in umetnosti ni tako izpostavljen direktni kritiki kot ravno na ulici. Če predstava ni privlačna, se bodo gledalci obrnili in odšli naprej po svojih vsakdanjih opravkih. Resda so zato ulične predstave zavezane k neposrednemu humorju, aktualnosti, provokaciji, k akrobatskim in zonglerskim spretnostim, skratka k bolj direktnim elementom. Vendar ti elementi sami po sebi, brez dobro narejene vloge in fabule, ne naredijo dobre predstave (kot to velja za vsako vrsto teatra), ampak so samo še dodatno znanje, ki ga mora obvladati ulični igralec.

V zadnjih nekaj desetletjih smo zopet priča vzponu uličnega gledališča. V zahodni Evropi se ulična gledališča in ulični festivali institucionalizirajo, ravno tako jim po padcu komunizma sledijo gledališča v vzhodni Evropi.

Kvalitetna, dobro narejena ulična predstava je pogoj za preboj

Predstava Kužek in muca

skozi ostro selekcijo in vabilo na gostovanje na festivalih, ki se praviloma odvijajo v mestnih in turističnih središčih, da popestrijo vsakdanji utrip.

Teater Cizamo se je med zadnjim vikendom prejšnjega meseca odpravil na tridnevno gostovanje v Italijo, na ulični festival Festivali d'iberia. Z najetim kombijem smo se v petek zgodaj popoldne odpeljali kakšnih 200 km severneje od Rima, v mesto Umbertide, ki leži nekje na sredi Umbrije. Na poti smo si lahko tudi dobera ogledali vse lepote Verone, kajti zaradi prometne nesreče smo kar za kakšne štiri ure običajni na razgreti cesti, tako da smo za dobrih šeststo kilometrov dolgo pot, navkljub avtocestam, potrebovali kar kakšnih deset ur.

Naši prijazni gostitelji so bili Oplasi teatro, italijansko plesno utično gledališče, ki so s svojimi predstavami prepotovali praktično že vso Evropo. Še najbolj pa smo jim zavidali njihovo vsakoletno gostovanje na Kubi. V Umbertideju so si s pomočjo lokalne skupnosti kupili zapuščeno industrijsko halo, kjer so si s pretežno lastnim delom postavili klubski in prireditveni prostor, dvorano s petsto sedeži in še dve manjši dvorani za vaje. V klubskem prostoru imajo ob koncu tedna redne koncertne in gledališke prireditve, nekaj sredstev za lasino preživljanje pa pridobijo tudi z bifejem in plesnimi tečaji.

Nastanili so nas na trgu, direktno v centru mesta, v majhnem družinskem hotelu s precej sitnim starejšim lastnikom, ki nikakor ni mogel razumeti, da nismo kakšna umirjena družinica na dopustu, ampak mlajše gledališče z nekoliko umetniške svobode, kar se tiče večernega prihajanja nazaj v hotel. Preko dneva smo si z veseljem ogledovali zgodovinsko mesino jedro z okroglo cerkvijo in trdnjavo na sredini, ter skupaj z lokalnimi dedki posedali na kavji v restavraciji na starinskem trgu pred našim hotelom, zvečer pa smo se odpravili na ogled festivalskih predstav. Program je bil

sestavljeno iz večjih in manjših uličnih predstav, od potujočega cirka do akrobatike, plesnih in teatarskih predstav. Glavna zvezda prvega večera je bila seveda plesna predstava (delno na hoduljah) Romeo in Julija domačega Oplasi teatra. Na trgu se je nabralo več kot petsto ljudi. Ravno v tistem času je potekalo tudi nogometno prvenstvo, zato je podjetni lastnik lokala na drugi strani trga postavil hkrati tudi ogromen televizijski ekran in zadovoljni gledalci so lahko hkrati spremljali tako nogomet kot tudi predstavo.

Naslednji dan, v nedeljo, smo bili že malo manj sproščeni, kajti na naših hrbtih je težala odgovornost, da s svojo lanskoletno ognjeno predstavo TO JE TO! spodobno in spektakelno zaključimo festival. Pripravili smo se lotili že kar okrog šeste ure zvečer, čeprav smo imeli predstavo šele ob 22. uri, nato pa se je začetek programa festivala za zadnji dan zaradi vročine zavlekel še za kakšno uro. Ker je bil trg precej velik, smo zaradi varnosti gledalcev ogradiili precej večji prostor kot ponavadi. Takoj zatem pa so prišli še lokalni predstavniki civilne zaščite, ki so okrog nas postavili še za nekaj metrov bolj oddaljene ograje ter nam povečali že tako velik prostor. Tudi prepričevanja, da potrebujemo stik z gledalci in da do sedaj nismo zažgali še nobenega mesta, jim niso prišla do živga, kar pa se je kasneje zaradi velikega števila gledalcev izkazalo za dobro potezo.

Predstavo smo pred cca petstoglavno publiko odigrali solidno, če odštejemo nekaj manjših tehničnih napak. Dokaz temu je tudi, da smo takoj po predstavi dobili tudi vabilo za gostovanje na festivalu v Rimu, septembra letos.

Po predstavi je sledilo še pospravljanje in nalaganje kombija, slavo od naših gostiteljev in celonočna vožnja domov.

Teater Cizamo v Avstriji

Že čez slabih štirinajst dni pa smo zopet zapustili rodno kotlino in se odpravili novim izzivom naproti. Lansko leto smo gostovali na maloobmejnem srečanju Avstrijcev in Slovencev na Muri, letos pa so si nas zaželeli v Železni Kaplji v Avstriji. Slovensko zamejsko društvo Zarja namreč vsako leto tradicionalno pripravi srečanje vseh avstrijskih zamejskih društev. Po počasni in deževni polji preko Jezerskega smo v kakšnih dveh urah prispeli na prizorišče. Ker so se organizatorji upravičeno bali padavin, so celotno dogajanje pripravili v ogromnem skladiščnem kompleksu pred kratkim propadle tovarne sveč. V eni od skladiščnih hal so pripravili oder, gostinske objekte, stole in mize za obiskovalce, drugo pa so namenili nam. Ravno ko smo že vse pripravili za začetek predstave, smo ugotovili, da so tla v bivši tovarni sveč preveč gladka in preveč povoščena, da bi lahko brez nevarnosti za svoje zdravje odigrali predstavo. Na srečo padavin ni bilo več, zato smo celotno prizorišče lahko premaknili na prosto, vendar smo za dvakratno postavljanje predstave porabili kar kakšne štiri ure.

Predstavo TO JF: TO! smo s polurno zamudo odigrali pred kakšnimi petsto zamejskimi Slovenci in njihovimi gosti in poželi navdušen aplavz.

Po pospravljanju so nas prijazni in gostoljubni organizatorji še pogostili s tipično »slovensko« hrano, s čevapčiči, nekje okrog druge ure zjutraj pa smo se odpravili na mukotrpno pot domov. Konec julija nas čaka še najpomembnejše gostovanje letos, na enem od treh največjih uličnih festivalov v Evropi, na festivalu Pflasterspektakel v Linzu v Avstriji, konec avgusta pa smo povabljeni še na festival Špancirfest v Varaždinu na Hrvaško.

Vendar o tem kaj več v jeseni. Do takrat pa en lep kulturni pozdrav!

Andrej Zupanc

Celo poletje, vse do konca septembra, je v Umetnostni galeriji Maribor odprta razstava Fresh, ki pomeni obširen vpogled v slovenski modni prostor in pregled sodobnega slovenskega modnega ustvarjanja. Na razstavi se predstavlja 19 po večini mladih modnih ustvarjalcev, med njimi sta tudi Nika (kollekcija petih oblačil) in Jana Urbas (modne fotografije). Vsi, ki vas zanima, kakšna je sedanja modna identiteta pri nas, ste vabljeni v Umetnostno galerijo Maribor, če pa ste celo poletje na počitnicah, si isto razstavo lahko ogledate tudi v Benetkah in na Dunaju, kamor se razstava seli prihodnje leto.

Joži Valenčak, Fotografija: Jana Urbas

STUDENEC – ki ne usahne zlepa

Ali pa sploh ne! Ljubiteljem *Poletnega gledališča Studenec* so tudi letos marljivi organizatorji pripravili pester izbor prireditev, ki so po kakovostnem izboru za tovrstna dogajanja nekaj izjemnega. Ker je veliko ljubiteljev tega gledališča tudi v Trzinu in ker upamo, da se bo ta krog še širil, so te vrstice namenjene prav njim.

Za začetek so v cerkvi sv. Lenarta na Krtini nastopili pevci in pevke *Sv. Nikolaja* iz Litiije. To je bil dogodek, glede na prostor, prav posebne vrste in nabit s čustvi. Potem so nas še s svojimi nastopi pred skoraj polnim avditorijem glasbeno obogatili slovit *Slovenski oktet*, *Helena Blagne* z gostoma *Nacetom Junkerjem* in *Marjanom Zgoncem*, poseben dogodek je bil tudi koncert *Radia Ognjišče* ob njegovi desetletnici z gostom *Ansambлом Franca Miheliča*, ki je bil rekordno obiskan (preko 1400 gledalcev). Posebej pa moram omeniti skupni koncert *The Golden Gate Quarteta* in *New swing quarteta* na čelu z že legendarnim *Otom Pesmerjem*. Zanimanje za njihov nastop je bilo tolikšno, da so morali organizatorji na hitro razpisati še en termin, tako da so sloviti pevci nastopili kar dvakrat zapovrstjo. Po koncu koncerta gledalci kar niso hoteli domov, tako da so morali nastopajoči dodajati točke, ustvarilo pa se je medsebojno sodelovanje med gledalci in pevci, tako da se je koncert zavlekel kar krepko čez tri ure, vzdušje pa je bilo podobno, kot smo ga vajeni na rockovskih koncertih.

Na letošnjem festivalu so Domžale organizirale tudi *Tretji mednarodni folkorni festival*, ki je imel svoj nastop za prirediteljo v Trzinu. Letošnje poletje so *Kulturni poletni festival Studenec 2004* obogatili še z več dramskimi nastopi. Tako velja omeniti komedijo *Pižama za šesti* in razposajeno *Piko* z nastopi najimennejših igralcev. Na programu se bo zvrstilo še nekaj razstav znanih in manj znanih slikarjev in drugih umetnikov; naj omenim le razstavo na prostem slikarja in kiparja *Staneta Jame*, ob otvoritvi pa bo predstavljena tudi nova knjiga *Silva Terška*. Osrednji dogodek vsakoletnega festivala pa je vsekakor domača gledališka predstava. Človek dobi občutek, da so vse ostale prireditve, čeprav po kakovosti nekaj posebnega, le plemeniti okvir za gledališko predstavo domačega gledališkega društva *Mirana Jarca* iz *Škočjana*. Kako slovi ta vsakoletna predstava, pove že dejstvo, da so praviloma vse predstave dobro obiskane, če že ne razprodane, in da se je letos kar nekaj ustanov zanimalo za rezervacijo in odkup celotne predstave. In ne pozabimo: gledališče s 1400 gledalcev, sedežev pa je trenutno nekaj več kot 1000.

In letošnja predstava bo nekaj prav posebnega; ne po vsebini, saj ta je znana slehernemu Slovencu, pač pa prav zaradi tega, kako podati predstavo, da ne bo dolgočasna, že nič kolikokrat inter-

pretirane zgodbe? To je poseben izziv, ki je bil dovolj močan, da se ga je lotil odlični režiser in organizator g. *Lojze Stražar*. Pri režiji, posebno pa pri organizaciji, mu je desna roka brat *Franč Stražar*, pa tudi sicer mu bo pri pripravi in izvedbi pomagala prava četa sodelavcev. Vendar če potegnemo črto pod imenovalec, na koncu ostane le on, ki je navzoč pri vseh prireditvah od začetka do konca in kako to zmore? Takšni ljudje so redki in najbrž tudi njemu ni jasen odgovor na to vprašanje.

To pot govorimo o predstavi, narejeni po Tavčarjevi noveli *Cvetje v jeseni*. *Lojze Stražar* je k izvedbi povabil že uveljavljene domače amaterske igralce in nekaj poklicnih, ki bodo oplenitili predstavo. Seveda nastopajo tudi številni statisti, ki v primeru igre na Studencu velikokrat nastopajo v glavni vlogi. S čim vsem nas bo g. *Stražar* presenetil, pa tudi nastopajočim ni vse znano. Morda lahko kot zanimivost napišem le to, da bo v živo nastopil (ne bo play-back) g. *Tomaž Plahutnik*, znani slovenski citrar in glasbeni pedagog, ki bo navdušil marsikaterega gledalca. Veliko bo tudi pesmi in plesa in vsega, kar na predstavo v tem poletnem gledališču sodi. Tako postaja *Studenec* izvir, iz katerega marsikdo uživa kulturne dobrine in posluša lepo slovensko besedo in pesem, ki naj pripomore, da se ne bi utopili v sivini evropske povprečnosti ali sodobne popačenosti. Prav v tem pa je neizmerna vrednost poslanstva tega gledališča in g. *Stražarja*.

Tone Ipavec

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

PLANINSKA SEZONA JE NA VIŠKU

OBVEZNA PLANINSKA OPREMA

Za varno hojo v gore ponavadi ni dovolj le telesna in psihična pripravljenost, ampak pomembno vlogo igra tudi primerna oprema in predvsem njena pravilna uporaba. V gorah se zgodi kar nekaj nesreč, pri katerih ključno vlogo igra pomanjkanje opreme ali celo njena neustrezna uporaba. Ker je pred nami poletna sezona, je prav, da planinski opremiti, in še zlasti poletni, zdaj namenimo več pozornosti.

Zagotovo so zdaleč najpomembnejši del nesebne opreme planinski čevlji ali po domače gojzarji. Zanje je pomembno, da segajo čez gležnje (preprečujejo zvine) in imajo »narazane« podplate iz gune ali podobne snovi za boljši oprijem. Predvsem je pomembno, da podplati niso preveč obrabljeni in da se še vidijo zareze. Trenutno najboljša vrsta podplatinov je Vibram, saj dosti bolje preprečuje zdrse kot običajni podplati. Ponavadi so taki planinski čevlji tudi dražji. Včasih je bilo pomembno, da si izbral tako velike planinske čevlje, da si lahko obul vsaj dvoje nogavic, ki so te ščitile pred žulji. Proizvajalci pa so v zadnjih letih razvili take čevlje, v katerih ne potrebuješ več dveh parov nogavic, pa te vseeno ne bodo ožulili. Ob tem pa previdnost le ni odveč, saj marsikje zavajajo kupce, ko jim ponujajo navadne čevlje, ki ne segajo čez gležnje, za običajne gojzarje! Obstaja kar nekaj različnih blagovnih znamk, ki delajo planinske čevlje. Najbolj znane med njimi so Alpina, Planika, Lowa, Garmont...

Pomemben del planinske opreme je tudi nahrbtnik. Za nahrbtnike je nujno, da imajo široke ramarnice, saj tako lažje nosimo težke tovore in nas tudi ne ožulijo. Poznamo več različnih velikosti nahrbtnikov. Za enodnevnne izlete je dovolj velik nahrbtnik do 40 l, za dvodnevne izlete so primerni nahrbtniki s prostornino od 40 do 60 l in za večdnevne ture tisti, ki imajo prostornino večjo od 60 l. Če izberete večji nahrbtnik, bodite pozorni na pas, ki objame boka, saj tudi do 60% bremena nosimo na bokih. Novi nahrbtniki tudi omogočajo, da nanje pripremo vse, kar mislimo nositi s seboj: palice, smuči, čeruze, cepin... Pri izbiri hrbiščica je treba biti še zlasti pozoren na to, da nam bo nahrtnik lepo sedel na hrbet tudi takrat, ko je obtežen. Pri zlaganju stvari v nahrtnik je zelo pomembno, da položimo najtežje stvari, ki jih nosimo s seboj, na sredino nahrtnika.

K obvezni opremiti tudi poleti spadajo rokavice in kapa. Zagotovo si kdo misli, le zakaj bi to nosil poleti s seboj v gore, ko pa je zunaj tako vroče. Zjutraj je vreme lahko lepo, vendar se lahko predvsem v visokogorju kaj hitro spremeni. Že kratka nevihta lahko povzroči, da se temperatura zraka spusti pod ledišče in takrat nam zelo prav pridejo rokavice in kapa. Seveda je zelo pomembno, da imamo v nahrtnikih tudi anorak ali vetrovko, ki nas bo ščitila v primeru močnega vetra. Rokavice so lahko tudi zelo dobra zaščita, če si bomo morali med turo večkrat pomagati s prijemanjem jeklenic.

Če načrtujemo celodnevno turo, je tudi dobro, da imamo v nahrtniku svetilko. Lahko se nam zgodi, da se pohod zavleče v noč, in nam takrat svetilka pride zelo prav. V gorah je še zlasti priporočljiva čelna svetilka, saj te med hojo ne ovira. To je pomembno predvsem, če se giblješ v zahtevnejšem terenu, kjer potrebuješ obe roki; svetilka v eni roki bi bila skrajno nevarna. Proizvajalci čelnih svetilk ponujajo dve vrsti žarnic. Prva skupina so halogenske žarnice, ki imajo zelo močan snop svetlobe, vendar so te svetilke zelo požrešne pri baterijskih vložkih. Druga vrsta žarnic pa so LED diode. Značilnost LED diod pa je v tem, da ne oddajajo tako močne svetlobe, vendar pa je svetloba dosti bolj naravna, žarnice pa so tudi precej bolj varčne.

Boštjan Kralj

TORKIJADE 2004

Po plezalni (Pogačnikovi)
POTI NA GRMADO

(za OSNOVNOŠOLCE, DIJAKE IN ŠTUDENTE)

Torek, 27. 7. 2004

(zbor ob 16. uri pri
Mercatorju, Trzin Mlake)

Iz Vikreč pri Tacnu vodi plezalna pot na GRMADO. Za tvoj varen vzhod bomo poskrbeli vodniki PZS našega društva pod vodstvom Emila PEVCA. Vsak udeleženec bo dobil pred vzponom vso tehnično opremo (čelado, plezalni pas, samovarovalni komplet) in seveda tudi vse potrebne napotke. Obvezne prijave pri *Urši Košin* na (041) 211-0801 (obvezno SMS - ker smo na taboru)

Srečanja kolesarjev

so vsako nedeljo ob 8.30 pri Mercatorju, kjer se bodo glede na vremenske razmere dogovorili o trasi vsakokratnega kolesarskega izleta. Izjema bo v nedeljo, 15. 8., ko se bodo udeležili maratona »po deželi cvička« v Kostanjevici. Vsi, ki bi si želeli udeležiti maratona, naj za prijave in dodatne informacije pokličejo telefonsko številko 041 619 714 (Srečko).

ONGRČKI

ONGER PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

1970 - 1971 - 1972 - 1973 - 1974 - 1975 - 1976 - 1977 - 1978 - 1979 - 1980 - 1981 - 1982 - 1983 - 1984 - 1985 - 1986 - 1987 - 1988 - 1989 - 1990 - 1991 - 1992 - 1993 - 1994 - 1995 - 1996 - 1997 - 1998 - 1999 - 2000 - 2001 - 2002 - 2003 - 2004

1970 - 1971 - 1972 - 1973 - 1974 - 1975 - 1976 - 1977 - 1978 - 1979 - 1980 - 1981 - 1982 - 1983 - 1984 - 1985 - 1986 - 1987 - 1988 - 1989 - 1990 - 1991 - 1992 - 1993 - 1994 - 1995 - 1996 - 1997 - 1998 - 1999 - 2000 - 2001 - 2002 - 2003 - 2004

1970 - 1971 - 1972 - 1973 - 1974 - 1975 - 1976 - 1977 - 1978 - 1979 - 1980 - 1981 - 1982 - 1983 - 1984 - 1985 - 1986 - 1987 - 1988 - 1989 - 1990 - 1991 - 1992 - 1993 - 1994 - 1995 - 1996 - 1997 - 1998 - 1999 - 2000 - 2001 - 2002 - 2003 - 2004

Izšla je nova, »poletna« številka Ongrčkov. V njej lahko med drugim preberete obširen članek o poletnih nevarnostih v gorah, članek »Obvezna planinska oprema«, ki ste ga prebrali na tej strani, pa je v Ongrčkih razširjen in obogaten z mnogimi uporabnimi podatki.

Svoj prostor je našla »Naravoslovna misel« ter novice iz mladinskega odseka. Za mnoge poletne obiskovalce naših gor pa bi lahko prišli prav vozni redi avtobusov in žičnic. Na koncu pa je objavljen celoten spisek vseh slovenskih planinskih postojank s kontaktnimi telefoni.

Člani društva bodo Ongrčke dobili v naslednjih dneh. Če pa koga pomotoma »zaobidejo«, pa bodo na voljo tudi v trgovinah »pri Jurju« in v Flisu ter v papirnici Čačka.

Ob otvoritvi knjižnice prof. Tineta Orla v centru družbenih dejavnosti Ivana Hribarja smo prejeli tudi simpatični zapis Marjana Oblaka, častnega predsednika PZS, o spominih na prof. Tineta Orla. Ker smo imeli ves čas precej težav z debelečino našega glasila, zapisa nismo objavili, vendar ni romal v koš, saj se nam zdi zanimiv dodatek k vedenju o našem znamenitem sokrajani. Prispevek zato objavljamo v tej številki. Marjan Oblak je nagovoril navzoče tudi ob otvoritvi nove trzinske knjižnice, s prof. Tinetom Orlom pa je bil tudi na prvem občnem zboru PD Onger Trzin, februarja leta 1984, ko je prof. Orel prejel listino častnega člana našega društva.

SPOMINI NA PRIJATELJA

Dajnega leta 1948 smo se zbrali predstavniki planinskih društev v Ravnah na Koroškem, da bi se združili in ustanovili krovno organizacijo, Planinsko zvezo Slovenije.

Na tem zboru sva se spoznala s profesorjem Tinetom Orlom in ugotovila, da imava na področju planinstva in kulture številne skupne poglede, in sicer da mora zveza zaživeti kot nosilka programa obnove med vojno požganih in porušenih planinskih koč in domov, meddruštveni odbori pa naj skrbijo za resnično povezovanje med društvi in zvezo ter za sodelovanje društev s člani.

S prvim predsednikom Zasavskega meddruštvenega odbora dr. Francijem Golobom smo načrtovali obnovo in novogradnje planinskih domov v Zasavju in naš skupni prijatelj Tine nam je v mnogih primerih pomagal najti izhod iz zagat. Vzpodbujal nas je tudi za pisanje številnih prispevkov v Planinski vestnik, čigar glavni urednik je bil. Vedno sva se srečevala na mnogih občnih zborih planinskih društev, ki so se končali z osebnimi zadolžitvami in konkretnimi nalogami.

V začetku šestdesetih let sem bil član in kmalu za tem predsednik Izvršnega odbora PZS in takrat sva se s Tinetom srečevala najmanj dvakrat tedensko eno uro pred začetkom delovnega časa, to je okrog šeste ure zjutraj, na mojem delovnem mestu v pisarni takratnega sekretariata za finance SRS. Mnoge pisne prispevke članov in društev sva obravnavala in po potrebi tudi dopolnila in obogatila naše programske naloge delovnih in razvojnih usmeritev. Od republike je bilo potrebno pridobiti denarna sredstva za sofinanciranje vzdrževanja planinskih domov in poti, ker članarina, prostovoljno delo in prispevki podjetij niso zadostovali. S timskim delom smo pripravili pisni dokument, pri katerem je Tine z veseljem sodeloval. Republiški izvršni svet je ta dokument sprejel in v vsakoletnem proračunu z merili zagotavljal predvidena sredstva.

Ko je odšel v Celje, sva se srečevala samo še kakšno nedeljo v družinskem krogu, si potežila, kako drug drugega pogrešava, se pogovorila o tem in onem, kar sva v življenju doživela in postorila.

Žalosten je bil dan, ko sem z družino obiskal kraj njegovega lovesa na Lošinj, v juliju 1985. Ozka stezica, deloma tako zaraščena, da komaj prehodna, nas je pripeljala do odmaknjenega zalivčka. Prizadet sem molče podoživljal njegove zadnje trenutke. Kot da slišim tavajoče stopinje, kot da slišim šepet poslednjih, nikoli več izgovorjenih besed v šelestenju vetra v listju. Zelena narava se je v imenu vseh nas poslovila od svojega prijatelja in oboževalca, ga objela in se mu zahvalila za vso ljubezen, s katero ji je posvečal pisano besedo.

Marjan Oblak

Novice trzinskih gasilcev

Po nekajmesečnem premoru se vam zopet oglašamo. In kaj je novega na področju gasilstva v Trzinu? Za nekatere nič, za nekatere pa precej. Pa lepo po vrsti.

Veliko požarov in intervencij letos hvala bogu ni. Nekaj je k temu zagotovo pripomoglo vreme, saj letos ni nikarkršne suše, kvečjemu je dežja preveč, in smo letošnjega vremena že vsi počasi siti. Od zadnjega javljanja smo imeli le en manjši kuhinjski požar, ki smo ga s CPV – jem hitro ukrotili in je nastala le manjša gmotna škoda. Več pozornosti smo v pomladnem času in začetku poletja posvetili izobraževanju naših članov. Tako so se usposabljali za nosilce dihalnih aparatov, posebne oblike tehničnega reševanja, opravili pa so že tudi prvi del tečaja za strojnike. Z izobraževanjem bomo nadaljevali tudi v prihodnje, saj se zavedamo, da bomo le ustrezno izobraženi in primerno opremljeni kos zahtevnim nalogam.

V zadnjem času smo se udeležili tudi dveh gasilsko-reševalnih vaj, s katerima so preverjali pripravljenost in usposobljenost gasilskih enot, poleg tega pa smo tudi sami preverili delovanje tehnike, ki nam je v primeru intervencije na voljo. V obeh primerih je vsa tehnika delovala zanesljivo, tako da smo lahko brez skrbi, res pa je, da ponavadi tehnika zataji, ko je to najbolj potrebno.

in sedaj za vse verjetno najbolj pomembna novica. Po enoletnem premoru bomo letos zopet organizirali veselico, in sicer v soboto, 28. AVGUSTA, s pričetkom ob 18.00 uri. Zabaval vas bo ansambel Borisa Razpotnika, za jedajo in pljačo bo poskrbljeno. Vabimo vas, da se veselice v čim večjem številu udeležite in s tem potrdite govornice, da so Trzinci lačni zabave. S tem naj zaključim, oglasimo se spet septembra z utrinki z veselice.

maraton zele

KOŠARKARSKI MARATON ZELE

V Trzinu se je med 18. in 19. 6. 2004 zbrala košarkaška »elitna« igralcev ekip Kamnika (Bakovnik - Duplica), Mengša in Trzina. V lepem sončnem vikendu je namreč v Trzinu potekal že tradicionalni maraton ZELE, ki je posvečen spominu na preminulega igralca košarke Tadeja Zevnika. Organizacijo turnirja vsako leto prevzame ena od udeleženihi ekip maratona. Letos je bila organizacija turnirja 25 ur košarke v rokah Trzina.

Maraton se je začel ob 17. 45 uri z nageovorom župana občine Trzin Antona Peršaka, ki je tekmovalje tudi odprl. Uvodno ceremonijo je vodil predstavnik ŠD Trzin Janez Lenarčič, ki je s svojim nastopom še enkrat dokazal, da se dobro znajde tudi za mikrofonom.

Začetni met Maria Kraljeviča

Tekmo med šolskima ekipama OŠ Trzin in OŠ Mengeš, ki sta bili sestavljeni iz podmladkov igralcev in igralk, je z metom prve žoge odprla Alja, v članski konkurenci pa je tekmo otvoril olimpijec Beno LA-PAJNE, nekoč košarkar, danes pa priznani slovenski rokometni reprezentančni vratar. V večernih urah sta za dobro zabavo poskrbela DUO PRIM TO, ki sta prisotne navdušila s širokim spektrom dobre glasbe. Za vse

lačne in žejne igralce in tudi za obiskovalce prireditve je za šankom poskrbela ekipa Pekos pub-a, da nekateri ponoči nismo vedeli, ali je noč ali dan in da so igralci lahko nemoteno igrali tekme, je s svojim žerjavom poskrbel Anton LAGOJA, nanj pa je reflektorje pritrtil naš strokovnjak za elektriko Žiga KOSMAČ. Dogajanje jutranjega dela maratona je popestril prihod Maria KRALJEVIČA, novopečenega Trzinca in igralca Slovana, slovenskega košarkarskega reprezentanta, ki je z metom žoge označil začetek tekme med edinima sodelujočima ženskima ekipama na maratону. Maraton je obiskala tudi plesno-navijaška skupina SOVIC iz Domžal, ki je s svojima nastopoma navdušila vse prisotne. Maraton Zele se je zaključil s tekmo ALL STARS. Ekipi sta bili sestavljeni iz najboljših igralcev na maratónu, ki so poskrbeli za atraktivne akcije

na obeh straneh. Podeljene so bile tudi nagrade za naj udeležence, ki so jih podeljevala podjetja KD, FMC in MERCATOR. Najboljši strellec maratona je bil s 107 osvojenimi točkami Crnoja Dalibor, na strani trzinske ekipe pa se je s tem naslovom ponašal Pevc Grega, ki je dosegel 79 točk. Nagrado za največ zadehtih košev za tri točke je prejel Kavčič Damijan, ki je zadel kar 18 trojk. Najmlajši igralec na maratonu je bil Kavčič

Aljoša, letnik 1988, najstarejši igralec pa je bil Stane Zevnik, letnik 1947, ki je poleg igralskih nalog nase prevzel tudi trenersko delo, saj je vodil domače ekipe. Zmagovalci letošnjega maratona so bili košarkarji in košarkarice združenih ekip Mengeša in Trzina, ki so skupaj z žensko ekipo in OS Trzin z rezultatom 1461:1436 premagali združene ekipe Kamnika, Duplice, Bakovnika, OS Mengeš in članic Domžal. V 25 urah je na športnem parku OS Trzin košarko zaigralo kar 160 igralcev in igralek.

ŠD Trzin se ob tem še enkrat zahvaljuje vsem, sponzorjem, donatorjem in vsem prostovoljcem, ki ste nam pri organizaciji in izvedbi maratona pomagali tako finančno kot tudi z vašim delom in izdelki. Posebna zahvala pa velja Žigi Kosmaču – EL Žiko s.p. in Lagoji Antonu, saj sta nam skupaj s svojo opremo noč spremenila v svetel dan. Podjetja, ki so nam pomagala, so: Pevc d.o.o., Pizzeria Botana, Habat Marjan s.p.,

MALONOGOMETNI TURNIR TROJK

V soboto, 19. junija, je bil na igrišču trzinske osnovne šole revijalni turnir trojk v malom nogometu. Udeležba je bila izvrstna in zaradi prevelikega števila prijav, je bilo potrebno omejiti vpis, tako da so se na turnir kvalificirali zgolj tisti, ki so v preteklosti že dosegali vidne rezultate. To je bil tudi glavni vzrok, da so se na turnir kvalificirale kar 4 ekipe iz Trzina, ki je zdaj že daleč naokoli znan kot valilnica malonogometnih talentov in ga nekateri že primerjajo z znamenito Ajaxovo šolo mladih. Zal igra ni bila v stilu mojstrov iz omenjene šole in prva tri mesta so osvojile ekipe iz bližnje okolice. Omeniti velja zlasti popolnoma brezidejno igro Oranja, ki je na trenutke spominjala na Prašnikarjevo četo. Končni vrstni red med prvimi je bil tako:

1. Stari mački (Komenda)
2. Mengeš
3. Rilinja (Ljubljana)

Verjetno je nekoliko slabšim igram botrovalo tudi izredno toplo vreme, saj se je temperatura na razbeljenem asfaltu dvignila preko 40 stopinj, tako da je daleč naokoli dišalo po sanmiks in podobnih mažah. Če ne igralce pa gre toliko bolj pohvaliti organizacijo turnirja, ki je ponovno potekala brezhibno. Čestitke so znova deževalo z vseh strani, tako od zmagovalcev kakor tudi poražencev. Tako se naokoli slišijo zdaj že pogovorne misli v smislu: "Trzinci pa res znajo" in "Tja bomo še prišli."

SAHOVSKE NOVICE

Lep pozdrav!

Tokrat kar s slikami predstavljamo nekaj utrinkov s turnirja, ki smo ga pripravili ob prazniku občine Trzin.

Na prvih treh slikah so dvoboji, na katerih sodelujejo tudi trzinski igralci, na zadnji sliki pa so zmagovalci turnirja Mladen Palac, Branko Roguš in Sašo Nikolov.

Vabimo vas na tradicionalni turnir, ki ga bomo organizirali v nedeljo, 15.8.2004, ob 10.00 na ploščadi pred Barom Repek.

Franci Banko

PREGANJAMO POČITNIŠKI DOLGČAS V MLADINSKEM KLUBU TRZIN

Poletje je končno pognalo mladino iz Trzina po svetu. Nekateri pa so slučajno doma in ne vedo, kam bi se dali. Mladinski klub Trzin (v kleti *Centra Ivana Hribarja na Ljubljanski 12f*) in Društvo za zaščito mladosti (DZMT) to polelje ponujata mladim sedem norih novosti.

BOBNI

1

Naučili vas bomo bobnanja najbolj divjih brazilskih ritmov. Izkušnja, ki je ne gre zamuditi. Ustvarili bomo skupino iz različnih bobnov, ki bo podobna spremljajočim skupinam na brazilskih karnevalih. Ob bobnanju se učimo tudi sodelovanje v skupini.
DELAVNICA »BATUCADA« za začetnike vseh starosti, še posebej vabljeni otroci. Učil nas bo strokovnjak Benjamin Bugnion iz Francije na pravih brazilskih bobnih. Delavnica bo organizirana za dve skupini in bo potekala

vsak dan od četrta, 22. julija 2004, do ponedeljka, 26. julija.

26. julija bo po koncu vsake delavnice predstavitev za javnost.

Skupina 1: od 10.30 do 12.00

Skupina 2: 13.30 – 15.00

Velikost vsake skupine je omejena na 10 udeležencev, zato zainteresirani pohitite. Prijave in informacije dobite pri Benjamineu, 031 472 033 ali na elektronski naslov:

bugnion.benjamin@ccaramail.com

Cena celotnega tečaja je 2500 sit, plačilo prvi dan.

KUHINJA V MK

2

FATAMORGANA – DRUŽBA IN HRANA

Ko sem sam doma in me grabi lakota... Kuhinjske delavnice v klubu. Dobimo se opoldne, se odločimo za jedilnik, nabavimo sestavine in se lotimo dela. S pomočjo strokovnih mentorjev bomo kuhali preproste, dobre in poceni jedi. Naučili se bomo samostojnosti v kuhinji in se v družbi dobro imeli. Mladi Jimmy Oliverji se dobimo **vsakič ob 12h** v

ponedeljek, 19. 7., torek, 20. 7., sredo, 21. 7., (1. del) in
od torka, 27. 7., do petka, 30. 7., (2. del).

Pri sebi imej vsakič okoli 500 sit za stroške sestavin. Zadnji dan bo predvidoma piknik.

Po kosilu sledi družabno klubsko dogajanje.

Če bo zanimanje veliko, bomo z delavnicami nadaljevali še v avgustu.

NASVETI

3

Vsak četrtek v dopoldanskem času lahko pokličesh 04! 265 332 in se pogovoriš z mladinskim svetovalcem,

če imaš težavice, vprašanja, si v dilemi, potrebuješ nasvet kar tako.

Nasveti so brezplačni, lahko pa se dogovoriš tudi za osebni obisk v klubu. Zajamčena je anonimnost in zaupnost!

Predstaviš se: »Prosim mladinskega svetovalca...«

FILMSKA MATINEJA

4

Torki so v klubu namenjeni filmski matineji. Predvidoma vsak torek, **od 13. julija dalje ob 18. uri**. Če bo obiskovalcev več, bodo filmi v dvorani.

Naši mentorji bodo pripravili izbor zanimivih filmskih žanrov. Po filmu se bomo lahko o vsebini in zanimivostih pogovarjali na drugačen način.

Program za naprej bo pozneje objavljen na našem oglasnem prostoru pred vhodom v klub.

NOTRANJA
OPREMA

5

V juliju bomo prepleskali nekatere stene v klubu in si tako v prostoru ustvarili bolj prijetno in domače vzdušje.

1. delovna akcija pleskanja bo v soboto, 17. julija, od 12.00 do 20.00.

2. delovna akcija pleskanja bo v soboto, 31. julija, od 12.00 do 20.00.

(Potrebujeteš pleskarsko orodje: čopiče, mačke, hoboke, tudi kaj jupola in akrilnih barv bo prav prišlo. Obvezna je zaščitna obleka.)

V avgustu bomo izdelovali MOZAIK na stopnišču in ob vhodu v kleti. Predvidoma od ponedeljka, 16., do petka, 20. avgusta, v dopoldanskem času.

Potrebujemo keramične ploščice vseh barv, ki jih več ne potrebujete! Prosimo, sporočite, če jih imate doma!

FILMSKA
MATINEJA

6

V času olimpijskih iger bomo v klubu usposobili tri televizorje. Doživljajmo skupaj uspehe in neuspehe športnikov, za katere navijamo! Vsekakor bo razburljivo.

Natančen urnik ogledov prenosov bomo objavili glede na aktualno dogajanje in po določiti dežurstva v klubu. Urnik bo objavljen na vratih kluba in na spletni strani.

FILMSKA
MATINEJA

7

Klub bo odprt tudi kar tako, za druženje in zabavo.

predvidoma vsak petek od 18. do 21. ure.

Možnosti, ki jih ponujamo: podpora rekord v množičnem igranju namiznega tenisa na eni površini (amerikanka), poslušanje glasbe, prost dostop do interneta, LAN party, druge družabne igre, pogovori...

Zadovoljni?

Za vsak mesec bomo še dodatno izdelali natančen urnik dogajanja. Program se lahko kdaj spremeni, zato prosimo, da spremljate obvestila na naši spletni strani (www.dzmi.lk) ali obvestila na vhodu v klub.

Informacije in komentarij: 041 265 332 ali na naš e- naslov: društvo@dzmi@volia.net.

STARŠI IN PODJETJA! Vabljeni ste, da prispevate dobrine v obliki hrane, zelenjave, pijače, barve, čopiče, čistila in drugo opremo, tudi tehnično, za potrebe delovanja programa. Jeseni pripravljamo za vas posebno presenečenje. HVALA!

Študentski klub Domžale:

POOLPARTY NAZNANIL ZAČETEK POČITNIC

Kot ste bili vajeni prejšnja leta, je tudi letošnji Poolparty naznanil začetek počitnic za vse učence in dijake. Med njimi se je znašel tudi marsikateri študent, ki je pridno zaključil z izpiti do 24. junija. Temu primeren je bil tudi letošnji obisk dogodkov na domžalskem bazenu, ki je skoraj vsa leta gostitelj zabave, ki jo organizira Študentski klub Domžale. Vse skupaj se je začelo že malo po tretji uri, ko so se prvi nadebudni košarkarji zbrali na igrišču na bazenu, se preizkušali v igri in metanju trojk. Presenetljiv je bil razplet tekmovalja v trojkah, saj je med številnimi fanti nastopilo le eno dekle in prav Tina je bila tista, ki si je na koncu s pošteno zmago in veliko prednostjo priborila glavno nagrado – izlet v Črno goro, kjer uživa ravno v teh dneh.

Kogar ni najbolj privlačilo igranje z žogo, pa se je lahko zabaval tudi na druge načine. Nekateri so si rajši izbrali tarčo, v katero so poskušali zadeti z značno puško. Vsi tisti, ki so bili dovolj spretni in so uspeli metek spraviti v črni krog, so dobili praktične nagrade, ki so jih izbrali kar sami. Pa da ne boste mislili, da nismo podelili nobene nagrade – ker nekaj je bilo namreč tistih, ki so uspeli zadeti v sredino. Da smo že popoldan zažutili prave ritme plesa in glasbe, so poskrbela dekleta in fanti iz skupine Othelo in so nas zabavali s svojo športno-plesno točko. Člani Študentskega kluba so vsem obiskovalcem omogočili kopanje v bazenu, za vse tiste, ki jim to ni bilo dovolj, pa so organizirali potapljanje s pravo opremo, kar je navdušilo predvsem mlajše obiskovalce. In ker se popoldan vsak dan prevesi v noč, smo tudi mi poskrbeli, da dan ni bil enak večeru. Po uvodni zabavi s Carpe Diem je na oder stopila skupina Zmečkoow. Očitno smo študentje letos zadeli z gosti, saj so naredili nepozabno zabavo, »zelenica ob bazenu« se je namreč pozibavala v ritmu glasbe... vse do poznih nočnih ur.

Da ne pozabimo, odlično predstavo sta nam ponudila tudi oba »govornika« Riki in Ružko, vsem dobro poznana iz Šodra, da grla niso ostela suha, pa je skrbel naš harmon za odličnimi koktajli!

Mateja Kegel

TURISTIČNA PONUDBA TRZINSKE OAZE

Da, prav ste prebrali. Trzinski turistični delavci že vrsto let sanjajo o »turističnih posteljah« v Trzinu. Z velikim ponosom na srečanjih s turističnimi delavci iz drugih občin povedo, da smo v zadnjem času skoraj podvojili število turističnih postelj, saj so bile te doslej le v sklopu gostišč Narobe in La Goja, zdaj pa so nadebudni mladi poznavalci turističnih želja mlade generacije prevzeli stvari v svoje roke. Težko je oceniti, koliko »turističnih postelj« smo po njihovi zaslugi dobili, ampak pri površni oceni se nam zdi, da so možnosti skoraj neomejene.

Mogoče so starokopitni člani turističnega društva, ki so si želeli hotel, bungalove, depandanse in apartmaje malo razočarani, ampak čas jih je očitno povozil. Mladi - verjetno niti niso vsi iz naše občine, tako da tudi pri njihovem turizmu že lahko govorimo o »uvoženih« rabarbarjih, kar je sploh zelo moderno v turistično razvitih krajih – so pokazali veliko posluha. Svojem obiskovalcem ponujajo trzinsko tradicijo in neokrnjeno naravo, idilo, mir, zelenilo in opoj Tega opoja je toliko, kolikor ima kdo denarja in časa, kar je v sodobni potrošniški družbi čisto razumljivo in na liniji razvoja.

Vsi vemo, da je bil v davnini, vsaj pred tridesetimi leti in še mnogo prej, Trzin na robu močvirja. Zdaj so mokrišča svetovni hit naravovarstveno osveščenih turistov in naš mladi turistični podmladek je brezkompromisno svojo ponudbo usmeril na obrobje mokrišča. Ker je treba ljudi, še zlasti mlade, naravovarstveno osvestiti, so si za torišče svojega delovanja izbrali območje izginjajočega se gozda med

obrtno-industrijsko cono in Mlakami. Proničljivo so precenili namere nekaterih trzinskih veljakov, da bi tisti del gozda uničili. Tam so že zarisani takšni in drugačni kareji, PUP-i, prostorski plani in vse drugo, kar je predhodnica pozidav, dokler tisti biserčki narave ne izginejo pod buldožerji. Mladi zdaj svojim gostom in sploh svoji ožji in širši družbi ponujajo tako rekoč Last minute ponudbo. Zdaj lahko tam še vidiš naravo, močvirje, poslušš žuborenje potočka, poslušš cvrkutanje in požvižgavanje ptic, če si previden, srečaš plaho smico, v potoku lahko preštevš ribice ali iščeš rakce, ob bregovih lahko raziskuješ zanimivo rastlinstvo, na primer obvodne perunike, murec, kalužnice, lahko vonjšaj različnejše omamne dišave gozda... Že v nekaj letih bodo tam pokašljevali stroji, iz njih bodo iztekala ceđeča se olja, ljudje bodo preklinjali zaradi pomanjkanja parkirišč, zraven pa se bo bohotilo prelepo pokopališče. Človek se težko odloči med svetlo prihodnostjo in zaraščeno divjo naravo. Mladi so se v svoji nezkušenosti odločili za naravo.

Mogoče smo jim jo dali premalo, da hlepijo po zamočvirjenih in nekultiviranih predelih. Ampak dokler je tisti predel še zelen, mladi v njem uživajo. Kot pravi romantiki so si uredili obsežno mesto za piknike in taborne ognje. Mesto zvečer ponuja čudovite poglede na zvezdno ali zamegljeno nebo. Ta pogled kasneje verjetno, ko od užitek oko postane zamegljeno, ni več tako pomemben, takrat pa pride bolj do izraza možnost, da se z brun, ki so postavljena okrog prireditvenega prostora, enostavno prevrneš v mehko gozdno podrast in začneš hraniti lačne gozdne živalce, kot so klopi in drugi členonožci. Taka skrb za drobcena, nebojžena bitja je prav ganljiva. Nekateri verjetno poskrbijo tudi za gnojenje gozdnih nasadov, saj je okrog prizorišča tudi podnevi videti kar nekaj steklenic, ki najbrž pomagajo pospešiti prizadevanja za tovrstno dejavnost. Resnici na ljubo pa je med steklenicami kar velika ponudba brezalkoholnih pijač, ki s svojo plastično embalažo lepo dekorirajo včasih malo pusta gozdna tla.

Nismo uspeli ugotoviti, kaj vse mladi ponujajo udeležencem večerov ob tabornem ognju in žaru. Mogoče je kar prav, da vse ostane zavito v skrivnostna ugibanja in pričakovanja. To prav gotovo dviguje ceno turističnih aranžmajev mlade generacije. Nedaleč od prireditvenega prostora so v zelenju postavili kočico za romantike. V

kočici je vse prvinsko, enostavno in priročno. Mladi verjetno vedo, da so najgenialnejše stvari najbolj preproste. In taka je njihova kočica. Če bi se razvedelo za vse možnosti, ki jih ponuja, bi se morali njeni lastniki verjetno ubadati z dolgimi vrstami željnih strank. Toda člani turističnega podmladka so šli še korak naprej. Saj veste, da je zdaj zelo v modi kmečki turizem, kjer gostom ponudijo tudi osvobajajoče delo na kmetijah. Ljudje z veseljem plačujejo, da lahko pomagajo cepiti drva, tlačiti mrvo in hraniti živali. V trzinskem gozdu pa se izbirčni gostje lahko poskusijo z gradnjo romantičnih bungalovov. Če ni to daljnosežna ideja mladih turističnih delavcev Trzina! Stari člani Turističnega društva, ki se trudijo s Fiorjanovimi sejmi, bodo verjetno popokali od zavisti. Pripelješ turista in mu daš, da ti gradi nove turistične bungalove, potem pa ti za to še plača. Tisti, ki se je tega spomnil, si je zaslužil vsaj naslov častnega občana. Mladi so pokazali, da znajo. Prav bi bilo, da bi se nad tem zamislili tudi v vodstvu občine. Tako podjetništvo, energijo in iznajdljivost bi veljalo izkoristiti. Škoda, da bo gozda, kakršnega še imamo na tistem mestu, kmalu konec. Prepričani pa smo, da bodo mladi tudi temu kos. Njihovi iznajdljivosti ni meja in na njih stoji prihodnost naše male občine.

Miro Štebe

SAVNE NE BO, PARKIRNE HIŠE PA ZAENKRAT TUDI NE (II)

Zaradi netočnih navedb pri poročilu novinarka Mate Erčulj z 18. seje občinskega sveta oziroma nepopolne predstavitve problema predstavnika IMS INVEST-a g. Iljaža, ki je povezan s parkirnimi prostorom, zahtevamo, da objavite popravek oziroma preključ napačno navedenih dejstev.

Leta 1999 je gospod prišel na občino s prošnjo (oddal je vlogo za postavitev parkirnih prostorov), da bi zgradil dodatna parkirna mesta pri stavbi (v bližini stavbe, kjer ima svoje prostore družba DHL). Zemljišče, na katerem naj bi bila postavljena nova parkirišča, je bilo v denacionalizacijskem postopku, kar pomeni, da je bilo formalno še vedno v lasti občine (na parceli je bila plomba denacionalizacijskih upravičencev, ki prepovedujejo do razrešitve denacionalizacijskega postopka kakršnokoli razpolaganje s parcelo). Občina Trzin oz. župan Tone Peršak je obvestil podjetje IMS INVEST, da bo izdal dovoljenje za postavitev parkirnih prostorov pod pogojem, če bomo predložili izjavo denacionalizacijskih upravičencev, da se s postavitvijo parkirnega prostora strinjajo. Denacionalizacijski upravičenci so podali izjavo, da se s postavitvijo parkirnega prostora strinjajo, vendar so to pogojevali s sklenitvijo najemne pogodbe za zemljišče na parceli 1244/92 v izmeri 1000 m², zaradi česar je prišlo predhodno do sklenitve pogodbe z denacionalizacijskimi upravičenci o najemu in predkupni pravici za parcelo št. 1244/92 v izmeri 1000 m². Dne 15. 10. 1999 je bila sklenjena dodatna pogodba med Občino in investitorjem IMV INVEST-a. Ob tej priliki je na novo organiziran urad za prostorsko planiranje občine Trzin zahteval predložitev načrta za izgradnjo parkirišča. Biro za projektiranje BNG je zalo dne 06. 12. izdelal načrt za izvedbo parkirnega prostora, ki je v skladu z Zakonom o graditvi objektov in veljavno zakonodajo, po kateri izvedba parkirišča s travnatimi ploščicami in tem obsegu ni bila možna tudi glede na dejstvo, da je bilo predhodno potrebno sanirati poplavljen prostor in izvesti betonski oporni zid. Načrt smo predložili Občini Trzin in dobili ustno dovoljenje za izvedbo, pisnega seveda nismo mogli dobiti, saj zaradi nerešenega denacionalizacijskega vprašanja ni bilo možno pridobiti gradbenega dovoljenja.

Problem je nastal, ker se v času enoletnega moratorija denacionalizacijski postopki niso končali in ker podjetje IMS INVEST ni bilo pripravljeno plačevati za ista parkirišča najemnino dvema strankama. Kljub večkratnim poskusom investitorja IMS INVEST-a, da bi nastali problem uredili, se to ni zgodilo. Po treh letih je občina ugotovila, da parkirišča niso urejena v skladu s pogodbo (travnate ploščice), kljub temu da je dala tih pristank za izgradnjo parkirišč po predloženih načrtih, ki so bili predani na občino.

Na osnovi odločb inšpekcijskih služb je podjetje IMS INVEST v skladu z veljavno zakonodajo začelo postopek legalizacije parkirišča in podalo tudi predlog za izgradnjo parkirne hiše, kar bi daljnosežno rešilo problem parkiranja na Planjavi, saj je v sosesčini nezgrajena poslovna stavba z več kot 4000 m² pisarniških površin praktično brez parkirišč, kar velja tudi za stavbo na desni strani, ki ima za 1000 m² samo 8 parkirnih prostorov.

Navedel sem tudi, da je posledično vprašilih 100 delovnih mest, ki bi se v primeru, da bi se parkirišča morala ukiniti, preselili drugam, kar pomeni, da bi infrastruktura izrinske industrijske cone, kot so lokali, banke in podobno, utrpeli veliko gospodarsko škodo.

Nihče od občinskih svetnikov, z izjemo enega, ni o tem razpravljal, kar pomeni, da problema cone ne poznajo. Na poziv investitorja, da povedo, kako bodo rešili problem, ni bilo nobenega odgovora. Oglasil se je samo en svetnik, ki je rekel, da bi morali zaradi vseh objektov, ki so zgrajeni z nezadostnim številom parkirnih prostorov, sprožiti kazenske postopke proti izdajateljem

gradbenih dovoljenj, saj je po njegovem mnenju takšna dovoljenja mogoče izdati samo, če je posredi korupcija.

IMA INVEST, d.o.o.

Karl Iljaž

PS urednika:

Vsaka zgodba ima več resnic. Gospod Iljaž pozna svojo, kdo od vpletenih v ta zaplet bi povedal drugo. V uredništvu ocenjujemo, da je poročevalka z 18. seje občinskega sveta dobro in korektno predstavila bralcem bistvo razprave ob tretji točki dnevnega reda, seveda pa ni mogla dobesedno povzeti vseh razprav. Mogoče g. Iljaž ocenjuje, da mu je bila s tem narejena škoda. Za to se g. Iljažu opravičujemo. Naš Odsev ima pač omejen prostor glede dolžine prispevkov, vendar moramo takoj povedati, da tudi g. Iljaž v svojem dopisu ni dosleden. Zapisal je svojo zgodbo in ob tem navedel, da z izjemo enega občinskega svetnika o tem drugi člani občinskega sveta niso razpravljali. To je neresnica. Razpravljali so tudi drugi, kar je mogoče razbrati tudi iz zapisnika in še zlasti z magnetograma seje, nenazadnje pa sem se seje udeležil tudi jaz kot član uredništva Odseva.

V tej zadevi ne želimo biti razsodniki, da pa bi bralci lahko slišali še drugo stran zgodbe, smo poprosili župana občine Trzin, g. Toneta Peršaka, da po svojo komentira zaplet:

»Zgodba IMS INVEST-a je zelo preprosta in se jo da povedati v nekaj stavkih. Občina je g. Iljažu naredila uslugo – spet bi lahko rekel, da mu takšne verjetno ne bi naredila nobena druga občina v Sloveniji. Pustila mu je, da je potem, ko je podpisal pogodbo, zbral občinsko zemljišče, ki ni zazidljivo, da bi tam potem imel časno parkirišče. Za zemljišče ni bil pripravljen plačevati najemnine, naredil pa je tudi drugače, kot je zapisano v pogodbi. Se pravi, da se pogodbe ni držal v dveh točkah: prvič je parkirišče asfaltil in ogradil, čeprav je v pogodbi rečeno, da gre zgolj za časno parkirišče, nasulo, takšno, da ga je mogoče takoj odpraviti, drugič pa v pogodbi piše o najemninah, ki pa je on še danes ni pripravljen plačati. On od občine pričakuje usluge, pa še vedno ni pripravljen plačati, kar je bilo določeno

Res je, da sem mu rekel, da mu bomo dali zemljišče v najem, samo pod pogojem, če se denacionalizacijski upravičenci strinjajo. Če tega ne bi naredili, bi nas denacionalizacijski upravičenci lahko tožili, da smo dali v najem prostor, ki je v denacionalizacijskem postopku. Če je moral za to kaj plačati, me ne zanima. Zemljišče je še vedno občinska last. On je podpisal pogodbo, kako bo parcelo uredil in kako bo zanjo plačal občini najemnino. Tega pa se ne drži.«

glavni in odg. urednik Odseva
Miro Štehe

Zapletene zgodbe je večkrat izjemno težko poenostaviti oziroma narediti razumljive bralcem, ne da bi pri tem izpustil kakšno podrobnost, ki se nevtalnemu opazovalcu (kar novinarji skušamo biti) zdi manj pomembna kot tistemu, ki je v zgodbo vpleten. In poenostavljanje zapletenih zgodb se v novinarstvu kar naprej dogaja. Tako se je zgodilo tudi z zgodbo podjetja IMS invest-a in Občine. Pri poročilu z 18. seje občinskega sveta naj bi jo po besedah gospoda Iljaža nepopolno predstavila in navajala netočne navedbe. Strinjam se, zgodba je nepopolno predstavljena, kajti v njej nisem zapisala vsakega posameznega dogovora in pogovora, ki so jih predstavniki podjetja IMS invest-a imeli z Občino in denacionalizacijskimi upravičenci, tudi nisem napisala, koliko je bilo s strani podjetja vloženega v navedena parkirišča, niti nisem zapisala, kateri od svetnikov je razpravljal in kaj točno je povedal, vseeno pa je zgodba razumljiva, bralcu predstavi osnovni problem, ki ga podjetje IMS invest in Občina imata (in zaradi katerega se je vse skupaj znašlo na sodišču) in mu omogoča, da si o celotni zadevi ustvari svojo sliko. Vseeno pa naj poudarim, da v poročilih s sej občinskega sveta ne navajam ničesar takšnega, kar ne bi bilo ali omejeno na sami seji ali pa bilo zapisano v gradivu za sejo. Če pa v sami razpravi ali gradivu za sejo na dan prihajajo netočni podatki, tega ne morem vedeti, kajti moje delo ni raziskovanje problemov, temveč zgolj poročanje o njih, le-to pa je, po mojem mnenju, korektno.

Mateja Erčulj

POROČILO UREDNIŠTVA ODSEVA ZA PRVO POLLETJE LETA 2004

Od marčevske seje občinskega sveta Občine Trzin, na kateri je občinski svet obravnaval poročilo in delovni načrt našega glasila, so izšlo štiri številke Odseva. Enkrat je glasilo izšlo točno, pri preostalih številkah pa smo pri izidu zamujali od dveh do treh dni, časopis pa je bil med ljudi raznošen večkrat s precejšnjo zamudo. Lahko ugotovimo, da smo se v uredništvu potrudili, da bi izhajali bolj redno, vendar je bilo vseeno večših preveč najrazličnejših objektivnih in subjektivnih vzrokov za zamude, tako da nismo bili sposobni zagotoviti pravočasnega izhajanja. Lahko zapišem le, da smo se trudili, glavni urednik pa ne more zagotoviti, da bi Odsev dosledno izhajal 20. v mesecu. Lahko zapišem, da si bom prizadeval zaostanke kar najbolj zmanjšati, vendar vedno le ni vse v mojih rokah, zato lahko občinski svet mirno določi drugega glavnega urednika.

Obseg številkl glasila v omenjenem obdobju je bil naslednji:

marec 44 strani
april 40 strani
maj 48 strani
junij 40 strani

Razen majske so imele vse številke dvojne barvne platnice. Obseg časopisa je bil pri vseh omenjenih številkah večji od predvidenih 32 strani. V opravičilo lahko zapišem le, da je bilo vse spomladansko dogajanje v Trzinu izjemno pestro in bogato, prejemale pa smo tudi sorazmerno dosti priporočil s Občine, da naj objavimo najrazličnejše prispevke, na primer precej dolge prispevke, povezane s plinifikacijo Trzina, odredbe, razpise in podobno, kar je bilo seveda v korist občanom, vendar je vplivalo na večje število strani, majska številka pa je bila tako obsežna predvsem zaradi predvolilnih oglasov, ki sta jih naročili stranki Nova Slovenija in Združena lista socialnih demokratov.

Ker menimo, da je naše glasilo tudi nekakšna kronika dogajanja v občini, smo dopuščali, da so bile številke debelejšje od predvidene obsega. Podobno se nam je dogajalo tudi v prejšnjih letih, končni obseg letnika pa je bil potem bolj usklajen, ker so bile jesenske številke nekoliko tanjše. Takrat se običajno v naši občini dogaja manj družabnih in drugih prireditvev. To velja tudi za barvne platnice. Za dvojne platnice smo se odločili, tudi če niso bile vse strani plačane z reklamami. Kadar koli smo imeli dvojne strani, smo na njih objavljali tudi barvne fotoreportaže z različnih prireditvev v občini. Zavedamo se, da to podraži časopis, vendar je to še dokument časa, in je prav, da ostane kar najbolje predstavljen tudi za zanamce.

Na marčevski seji občinskega sveta je bilo precej očitkov na račun kritičnega pisanja v Odsevu. Kritiko smo v omenjenem obdobju nekoliko omilili, vendar se ji ne moremo in tudi ne želimo povsem odreči. Ena glavnih nalog javnih glasil je tudi ta, da kažejo, opozarjajo na napake, da komentirajo dogodke in jih vrednotijo. Brez tega se javni mediji spremenjajo zgolj v trobila in propagandna orodja oblastnih struktur. Menimo, da kaj takega ni v interesu naše občine in demokracije. Mediji morajo, kljub temu da jih ustanavljajo in financirajo določene ustanove, ohraniti nekaj svobode in neodvisnosti pa tudi kritičnosti. Večših so rekli, da je kritika gibalo razvoja; menimo, da to še vedno drži. Če je občinski svet drugačnega mnenja, sem pripravljen zapustiti mesto odgovornega urednika.

Priznam, da pri našem pisanju prihaja do napak, vendar se trudimo, da bi jih odpravljali in zmanjšali njihovo število. Žal večših prihajajo

na do različnih interpretacij posameznih zadev, zato ne more biti naše pisanje vedno vsem po volji. Določene odpustke pa si zaslužimo tudi zaradi načina dela in dejstva, da je večina pišočih sodelavcev našega časopisa mladih.

V prvem polletju Odsev ni dosegel pričakovanih finančnih rezultatov. Treba je povedati, da je pri nabiranju reklamnih oglasov opazili stagnacijo. Precej stalnih strank se oglaševanju odreka. Pravih vzrokov za to ne poznamo, menimo pa, da bi bilo mogoče z okrepitevijo trženja doseči boljše rezultate, žal pa ne dobimo novih sodelavcev, ki bi bili pripravljeni delovati na tem področju. Že ob lanskoletnem končnem finančnem poročilu smo opozarjali, da predstavljene številke niso realne in da je bilo poslovanje Odseva lani verjetno dražje. Menimo, da je do tega prišlo zaradi zamika pri nekaterih plačilih in zdaj z višjo ceno našega izhajanja prihaja do izravnave in realnih števil. V omenjenem obdobju se je naklada časopisa povečala, kar je delno vplivalo tudi na višje stroške, pri tem pa bi tudi radi opozorili, da je cena našega glasila v proračunskih postavkah že dalj časa enaka, da pa v vmesnem času inflacija vseeno ni bila zanemarljiva. Honorarji za delo pri Odsevu so praktično vse časi isti, če so bili v prvem obdobju honorarji sorazmerno dobri, so zdaj že nekaj časa relativno skromni, kar vpliva tudi na pripravljenost za sodelovanje z Odsevom. Menimo, da bi bilo prav, če bi občinski svet dvignil postavko za višino honorarjev. To bi vsekakor spodbudno vplivalo na pripravljenost sodelavcev našega časopisa za delo in posledično tudi na zadovoljstvo vseh.

Delovni program uredništva Odseva za naslednje polletje:

Do izteka tega leta naj bi izšlo, vključno z juljsko številko, ki je že v pripravi, še pet številke Odseva. Predvidevamo, da bodo naslednje številke, razen decembrske, tanjše, kar bo vplivalo na finančni rezultat uredništva. Poskusili bomo izboljšati trženje, pričakujemo pa tudi, da bo trženje zaradi oglaševanja strank pred parlamentarnimi volitvami dalo boljše rezultate.

Trzin, 11.7.2004

Glavni in odgovorni urednik Odseva
Miro Šebe

Društvo prijateljev mladine Trzin

organizira
zadnji teden v avgustu, od 26. do 30. 8.,
tečaj badmintona in tenisa v Tauby centru v
Trzinu. Tečaj tenisa bo vsak dan od 9. do 10.30 ure,
tečaj badmintona pa od 10.30 do 12. ure. Cena posameznega tečaja za cel teden je 2.000 SIT na osebo.
Prijava zbira Anica Mušič do zasedbe prostih mest.
Pohihte s prijavitelji.

IN
MEMORIUM
**ZNANO JE, DA SO NEKATERI
Z ZELO MALO IMETJA
OBOGATILI ŽIVLJENJE SEBI IN
DRUGIM!**

Ni je več Koga? Naše Barbel Barbara Lukan - Tomazičeva je odšla od nas tiho, kot je zadnje čase živelja. Živelja je dolgo življenje, življenje v krutih časih, nič ji ni bilo prizanešeno, pa tudi veliko lepih trenutkov ji je bilo padarjenih; živela je polno življenje in bila je vojna vsega, dobrega in zla. Spominjali se je bomo še dolgo, vsi njemu najbližji, pa tudi njeni sovaščani, vsi, ki smo imeli to srečo, da smo jo poznali.

Rodila se je leta 1915 družini Sarča v prelepi Tuhinjski dolini, prišla v Trzin še mladoletna, pa boljsem kasom kruha, se zaljubila, poročila s Francem Lukanom leta 1940, kmetovala, prezela velika pekel nacionalizacije, rodila sina in hčer in preko njiju ustvarila številno družino. Prava slovenska mati. Tudi to je ni strlo, da je zelo zgodaj, že leta 1964, zgubila moža. Sama je potem kmetovala, bila snažilka v OS, krasila trzinsko cerkev več kot 15 let. Panosna je bila. In pogumna: v 78-tem letu starosti je šla k moški na Kredarico! Vedno je bila med prvimi, ki so se potegovali za napredek Trzina, ko se je gradil vodovod, ceste, šola, bila je tudi med pobudniki za samostojno trzinsko faro; ko smo se potegovali za samostojno občino, je bila z vso dušo za. Bila pa je tudi zelo stroga, najprej do sebe, potem šele do drugih. Polje je moralo biti vzorno obdelano, ozarej pokošene, gozd očiščen, ob nedeljah in praznikih je moralo biti dvojišče in okolica hiše urejena. Z veliko ljubeznijo je gojila človeške vrednote, slovensko ljudsko izročilo, ljubezen do zemlje in prijateljske odnose med ljudmi. Za njo je bil praznik praznik, drugače pa je bilo na prvem mestu delo. V poznih letih je rada sodelovala v društvih, vedno je rada prepevala in se veselila z dobrimi ljudmi, mnogokrat je diržala družbo s svojo veselostjo in pesmijo pokonci. Rada se je zabavala s sokraji, kolikor ji je to dopuščalo zdravje. Za prihodnje rodove Trzincev je pisala spomina, ki jih ima kar dva zvezka in bodo lahko zanimivi za pisce trzinske preteklosti.

V mnogem je bila bolj Trzinka, kot če bi se rodila tu. Takšna je bila Barba in prav je, da se take spominjamo!

**Študentski klub Domžale
SKUPAJ Z NAMI NA MORJE!**

Poletni meseci so tisti, ko večina ljudi najraje odide na morje, na kopališča ali si privoščijo kakšno drugo osvežitev. Ker letninsko vreme nimaš osvežitve praktično v naše domove, si moramo zabavo pac poiskati drugje. Za to pa j oskrbimo tudi v študentskem klubu, kjer ne počivamo niti v pletnih mesecih. Kaj vse se l dogajalo v zadnjih dneh julija in se nadaljevalo v avgustu, si lahko ogledate tudi na naši internetni strani www.studentski-klub.com.

KOPALKANJE SE VRAČA

Ne boste verjeli, spet se vrača kopalkanje! Dejstvo, da vsi nimajo denarja, da bi lahko obiskali morje in plažo, ni. Dejstvo, da se v današnji občini čez potenje ne dogaja nič kaj preveč izmeničnega za mlade, črni prav tako. In dejstvo, da imamo v naši občini le moder bazen, ki pa zaradi občinskih odlikov o lastnem trudu ni miru nima pravih možnosti, da bi se razvil v smekot zabave, vsm predlagamo naslednji program!

23.07. hiphop in reggae/dancehall: D.J. PIER & D.J. FU

20.08. progressive house: D.J. KOKSI Vs. D.J. DEUCE

03.09. house: D.J. JIMMYTHESUN & D.J. EDDY THE FISH

Vsa kopalkanja bodo potekala ob petkih od 19.00 in trajala do 00.00 uremogoče tudi daljš. Vstopnina bo simbolizna, toraj za član SKD in SKK 500 sit, za vse ostale pa 700 sit. Glede na odziv oz. število udeležencev (min. 25 oseb) se organizator organizacije, da bo poskrbel za varno prevoz do okoliških krajev brezplačno. Dobra glasba = dobra družba = recept za MEGA poletje P.S.: Tudi letos vreme bo!

SMUČANJE SREDI POLETJA

Da, prav ste prebrali. Letos poleti se bomo hladili na smučarskih stezah. Prvic bomo klubovci smučarsko sezono odrcali že kar v mesecu juliju (torek, 23. 7. 2004) na kaprnske in lednik v Avstriji. Vsi kan lidati in kandidati za populatne klube: ki predrzej tance naj se do 15. 7. 2004 javijo Brgantov (SKD) ofice na Colodvor (ki), kjer potrdijo svojo udeležbo s s mbiolinim prispevkom 7900 sit (večiani 10.500 sit). Vključena je celodnevna karta, prevoz, cestnine, predmine.

Še ena atraktivna zadevica pa je kite boarding. V mesecu avgustu se bomo za teden dni preselili na Polhinca, kjer se bo dogajalo že in še. Od 11. do 15. avgusta se bo tam umrež odvijalo odprto tekmstvo v kite boardingu. Mi bomo poskrbeli za moštve v Campu Viganj, kjer se bodo čez dan vzporedno s prvenstvom odvijale sporno-zabavne aktivnosti, skupaj se bomo dogovorili glede prevoza, vi pa morate poskrbeti za svojo udeležbo. Vse skraj vas bo stalo 11.900 sit (vključno 114.500 sit za nočitev). V ceno je všteto sedemdnevno bivanje v lastnih šotorih (po zelo ugodnih cenah si jih lahko izposodite v klubu), elektrika, hladilnik in turistična taksa. Vse ostalo lahko izveste na www.drustvo-eos.si/adna2004/

Nagrajenci so prišli po svoje nagrade za prejšnji fotonatečaj, mi pa vam že predstavljamo in odpiramo možnosti za nove ideje, ki jih boste ovekovečili ter se z njimi potegovali za nagrade. Tokrat bo tema VODA. Glede na to, da se v vročem poletju zagotovo počutite na nekakšen ali drugačen način (močiten na morju, v jezuru reki ali v kti doma v kadi), lahko svoje utirke, ki jih boš tu ali tam ujel v svoj fotografski objektiv, pošilješ tudi nam. Veseli bomo tvojeja sodelovanja, zato svoje foto pošlji do 13. avgusta 2004 na Študentski klub Kamnik. Za vse informacije se obrni na www.studentski-klub.com.

ŠE MALO GLASBE IN ŠPORTA

V občinski tribunski raj - Čučo pa vas vabimo 5. avgusta 2004. Vsekrat se bomo manire odpravili na vankelčno avgustevsko dogajanje v srbsko mestuoe Trča. V zunjih letih je to postal dogodek, ki je zasluvela in pritegnila številne obiskovalce tudi iz Slovenije, ki pa predvsem jajo le počitno nepregledno mrazice, ki se zgledni v naše Stranje. Odhod je 5. 8., vrnitev pa 9. 8. 2004, cena 19.500 sit (večiani 24.500 sit). Prijavit se je potrebno do 23. 7. 2004. Več si lahko preberete na 333. gjen.co.ya. V mesecu avgustu pa se bo končno začela tudi namrečeno kolekciranje po Sloveniji. Predvidoma med 11. in 15. avgustom 2004 se nam (po predhodni prijavi v SKD) lahko vsi zainteresirani pridružite na turi, ko bomo najprej mahčili proti Beli krajini in Kolpi, po kateri se bomo zapeljali tudi s kanji. Predviden finančni prispevek bo znašal okoli 10 tisočakov, vse ostalo pa bo jasno okoli 20. julija. Za konec pa še to: vsak četrtek ob 18. uri je na igrišču na Skrgančevem pri Radomljah na voljo brezplačno igranje odbojke - beachvolley.

Mateja Kežel

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vročo stran ureja Tanja Prelovšek, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel. št. 564 18 73). Pokličite namjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinci!

25.07.	TD	dopoldan ogled znamenitosti Ljubljane s turističnim vodnikom
27.07.	16.00 MO PD Onger	»Poletne torkijade«: Po plezalni (Pogačnikovi) poti na Grmado (za osnovnošolce, dijake in študente)
01.08.	TD	Izlet in predstavitve na prazniku breskev v Prvačini
03.08.	9.00 MO PD Onger	»Poletne torkijade«: Veni, vidi, vici! (za osnovnošolce, dijake in študente) [igre brez meja]
9.-12.08.	MO PD Onger	Tabor "veteranov MO" (za dijake in študente) »pohodni tabor« v Karavankah (od Stoila do Dovške babe)
15.08.	MO PD Onger	Ogradi (nad planino v Lazu)
15.08.	10.00 Šahovsko društvo	Prvenstvo v pospešenem šahu v Baru Repek
17.08.	MO PD Onger	»Poletne torkijade«: "Lov za trzinskim medvedom" (za osnovnošolce)
24.08.	19.00 MO PD Onger	»Poletne torkijade«: "Poletni utrinki" (za osnovnošolce, dijake in študente)
26.-30.08	DPM	Tečaj tenisa v Taubi centru od 9. do 10.30 ure Tečaj in ure badmintona v Taubi centru od 10.30 – 12.00
28.08.	18.00 PGD Trzin	Veselica (pri OŠ Trzin), zabaval vas bo ansambel Borisa Razpotnika, za jedačo in pijačo bo poskrbljeno.
02.09.		Srečanje upokojencev Gorenjske, Koroške, Furlanije Julijske krajine in Slovenije v Kranjski Gori
03.09.		Piknik Društva upokojencev Žerjavčki v Dolgi dolini

NAPOVEDUJEMO:

18.09.	TD	Pohod Trzin, Mengeš, Vodice – TD za športno značko občine Trzin
21.09.	DU Žerjavčki	Izlet v Logarsko dolino
september	MO PD Onger	Lisičkina gozdna učna pot (Šumberk)
september	VO PD Onger	Vrh nad Škrbino, Tolminski Kuk (2 dni)

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin dobite tudi v Občinskem informativnem središču, Družbeni dom Ivana Hribarja, Ljubljanska c. 12/f, tel.: 564 47 30.

Informacije o (poletnih) izletih PD na spletni strani: <http://onger.org/menu.php>

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO TRZIN

organizira pri osnovni šoli Trzin v soboto, 28. avgusta, s pričetkom ob 18.00 uri

veselico

Zabaval vas bo ansambel Borisa Razpotnika, za jedačo in pijačo bo poskrbljeno.

GORENC s.p., Liparjeva 16, 1234 Menges, GSM: 041 644 - 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na domu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

BAHNE®

Slaščičarna Oger
Stari Trzin - Mengeska 26

Nudimo vam veliko izbira poročnih in otroških tart
po tujih katalogih; torte velikosti od 8 kosov naprej,
tudi diabetične; domačo pitico; rano izdelane domače piškote
in še veliko drugega. Če želite, vam torto naredimo po sliki,
ki jo prinesete s seboj.

ODPRTO VSAK DAN OD 7.00 DO 21.30.
Telefon: 01 564-20-50

TRGOVINA

www.vodoterm.si

VODOTERM

Škrjančevo 8, RADOMLJE

PRIPRAVITE SE NA PLINIFIKACIJO

De Dietrich

OGREVALNA TEHNIKA

PLINSKE PEČI • PROJEKT, MONTAŽA, SERVIS
PRIKAZ DELOVANJA
BREZPLAČNO SVETOVANJE • UGODNI KREDITI

KOPALNIŠKA OPREMA

AVTOLIČARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtoličarske
in avtokleparске storitve

Hal otava 7B, 1236 Trzin, Tel.: 01/564-20-27

➤ **Cistilno-vzdrževalni servis**

- generalna čiščenja po adaptacijah
- strojno globinsko čiščenje talnih oblog,
oblaženjenega pohištva, notranjosti vozil,...

➤ **Senčila**

- lamelne zavesе, notranje in zunanje žaluzije,
plise in rola zavesе, tende in markize,...

➤ **Montiramo termorefleksivne in protivlomn**

- sungard
- glassgard
- SDI distribution

clean beat